

सं.सं.सं. ३१५२४

॥ श्री ॥ ॥ अगोआरगिक प्रारंभ ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ ॥ भूमिमुपस्पृशेदग्नइत्थानमइत्थानमभूषिभ्यो मंत्ररुद्रो मंत्रयतिभ्यो नमो
 वो अस्तु देवेभ्यः शिवानशंत मा भव सुमती कासरस्वति मा ते व्योम स दृशि ॥ भद्रकणेभिः स्तु
 गुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ॥ स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्ब्रह्मैवहि गयदायुः ॥ वा
 नइंद्राग्नी भवतामवा मिः शनइंद्रावरुणा रागहव्या ॥ शमिंद्रा सोमा सुविता यशयोः शनइंद्रा पू
 षणा वाजसातो ॥ स्तुषेजने सुव्रतं नव्यसीमि गीमिभिः सुमयंता ॥ तऽजागमनुत इह
 श्रुवंतु सुसत्रा सावरुणो मित्रा अग्निः ॥ कयानश्चित्रा भुवदुतो सदा वधः सरवा कयो शनि
 छया वृता ॥ कस्तासं स्योमदानां महिष्ठोमस्पदं घसः ॥ इत्का विदारुजवसु ॥ अभीषुणः सखी
 नाम विता जरितृणां ॥ शतं भवास्यतिभिः ॥ स्यानाष्टयि विभवान् सरानि वरानी ॥ यत्कानः श
 मं सप्रथः ॥ उदितः श्रुक्रियं रथं तमहेमात्मनि रथे ॥ अनुमामै त्विदिया मयि श्रीमथियशः ॥ सर्व

से ॥ १ ॥

प्राणः सबलः ॥ उतिष्ठा म्यनुमाश्रीः ॥ उतिष्ठ तनुनायं तु देवताः ॥ उदयं च सूरिषितं मनः ॥ सूर्यो ज्यो
 तिषो अष्टो दीप्तिमा माहि ॥ सीः ॥ तच्च सुदेवो हतं मुक्तमुच्चरत् ॥ पश्ये मं चारदः शतं जीवे मश
 रदः शतं ॥ त्वमग्ने व्रतपा अ सि देव उम स्ये धा ॥ त्वं यज्ञे क्षीयः ॥ भद्रं नो अपि वातय मनः ॥
 ॐ ॥ शान्ति ॥ ॐ नमो ब्रह्मणे नमो ॥ ॐ ॥ अथ महो ब्रतमिंद्रो वै वृजहत्तामहान भवद्यन्महान भ
 वत्तन्महाव्रतम भवत्तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वं हे एतस्या न्महाव्रतं कुर्यादिति हे कजाहरे कर्मि ति वे
 वस्ति तं प्रवो देवा याग्नय इति रा द्विक्रामो विशो विशो वा अतिथि मिनिपुष्टिकामपुष्टि वै विशः पुष्टि
 मान्भवतीत्यतिथि मिनिपदं भवति नैतत्कुर्यादित्याहरी श्वरोतिथिरेव च त्रोस्तदुहस्माह कुर्यादेव
 यो वै भवति यः श्रेष्ठतामश्नुते स वा अतिथि भवति न वा अ संतमाति ध्याया दियते तस्मादुक्राम
 मेवैतत्कुर्यात्स यद्येतत्कुर्यादागन्म वृजहत्तममित्येतत् च प्रथमं कुर्यादेतद्वा अहरी संतः

रि ३

संवत्सरमासगेतुनागकंतिनएतेनुष्टुपशीर्षाणस्त्रयस्तु च भवंतिब्रह्मवेगायत्रीवागनुष्टु
 पञ्चसणेवतद्वाचसं दधात्यबो ध्याग्निः समिधाजना नानामितिकीर्तिका मोहा ताजनिष्ट चत
 नइतिपुजापशुकामः ॥१॥ अग्निरादीधितिभिररण्या रित्यनाद्यकामो ग्निर्वाजनादश्चि
 रतरमिववाइतरेषाज्येष्वग्निमागकं त्ययेहमुखतएवाग्निमागकंतिमुखतोनाद्यश्चुतेमुखतः
 पाप्मानमघ्नतेहस्तस्युतीजनयतेतिजातवदेतस्माद्वाजनायजमानो जायतेतस्माज्जा
 तव तानिचत्वारिकृदासि भवंतिचतुष्पादावेषशवः पशूनामवरुध्येतानित्रीणि कृदा
 सि भवंतित्रयोवाइमेत्रिस्तोत्रोका एवमेलोकानामभिलिखेतेहृदं दसी भवतः प्रति
 ष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठावेपुरुषश्चतुष्पादाः पञ्चवेयजमानमेवतद्विप्रतिष्ठचतुष्पात्सुप
 शुषुप्रतिष्ठापयतिताः पराश्वचनेनपंचविंशति भवंतिपंचविंशोयपुरुषोदेवाहत्याज

म४

॥३॥

गुल्लयोदशपाधाद्वाउरुहोवाहउगत्सैवपंचविंशस्तमिममात्मानपंचविंशसंस्क्रुतेऽद्योपंचवि
 शंवाएतदहः पंचविंशएतस्यान्तः सोमस्तत्समेनसमंप्रतिपद्यतेतस्याद्देवपंचविंशतिभवं
 तितास्त्रिः प्रथमयात्रिरुत्तमयेकयानत्रिंशन्न्यनाक्षराविराएन्यूनवेरतः सिच्यतेन्यूनप्राणा
 न्यूननाद्यप्रतिष्ठितमेतेषाकामानामवरुध्येतान्कामानवरुध्येयएववेदताअभिसंप
 द्यतेरहतीचविराजचकृदोयेतस्यान्तः सपत्तामघाजनुष्टुभमनुष्टुबायतनानित्याज्या
 नि ॥२॥ गायत्रप्रउगंकुयादित्याहस्तजोवैब्रह्मवच्चसं गायत्रीते जस्वोत्रिस्त्वच्चसी भवतीत्यो
 स्त्रिहप्रउगंकुयादित्याहुरासुवोस्त्रिगासुष्मा भवतीत्यानुष्टुभंप्रउगंकुयादित्याहः सत्रंवाज
 नुष्टुपसत्रस्याह्याइतिबाहंतप्रउगंकुयादित्याहः श्रीवैरहती श्रीमानभवतीतिपांडुप्रउ
 गंकुयादित्याहः रन्मैपद्विरन्मवानभवतीतित्रैष्टुभंप्रउगंकुयादि त्याहुवीथवैत्रिष्टुप

वीर्यवान्भवतीतिजागृतं प्रउगंकुर्यादिसाहुर्जागतावैपशवः पशुमान्भवतीति तदुगायत्रमेव क
 यदुस्नेवेगायत्री ब्रह्मेतदहर्ब्रह्मणेवतद्ब्रह्मप्रतिपद्यतेतदुमाधुक्दसंमधुहस्मृवाक्कृषिर्न्या
 मधुक्दहस्मृदतितन्मधुक्दसोमधुक्दस्त्वमथोन्ननेवमधुसर्ववेमधुसर्ववेकामधुतय
 न्माधुक्दसंशंसतिसर्वेषाकामानामवरुध्यस्वन्कामानवरुध्यैयएववेदतद्वैकाहिकंरु
 पसमद्बहुवाएतस्मिन्हनिक्विचक्विचवारणक्रियेशांस्याएवशांतिवैप्रतिष्ठैकाहःशांस्या
 मेवतस्यतिष्ठायामृततःप्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्दोताशंसति॥३॥
 वायवायाहिदशतिमेसोमाअरंकृताइत्येतादाउनहरंयजमानायचदेवेभ्यश्चारहास्याएत
 दहर्भवतियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्दोताशंसतीइवायूमेसुताआयातमुपनिष्कृतमि
 तियद्वैनिष्कृतंतत्संस्कृतमाहास्येइवायूसंस्कृतंगच्छतोयएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्दोता

मा ३

ने ५

३२

॥३॥

३५

शंसतिमिच्छेत्पूतदंष्ट्रधियंछताचीसाधंतेतिवाग्नेधीर्छताचीवाचमेवास्मिंस्तद्धातियएवं
 वेदेयेषांचैवविद्वानेतद्दोताशंसत्यश्विनायज्वरीरिषइत्यनंवाइषोनायस्यावरुध्याआया
 तंरुडवर्तनीइत्याहास्याश्विनौयज्ञंगच्छतोयएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्दोताशंसतीइया
 हिचित्रभानविद्रायाहिधियषितइद्रायाहितूतुजानइत्यायाह्यायाहीतिशंसत्याहास्येद्रो
 यज्ञगच्छतियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्दोताशंसत्योमासश्चषणीधृतोविश्वेदेवासाजग
 तेत्याहास्यविश्वेदेवाहवंगच्छतियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्दोताशंसतिहास्यासोहासुषः
 सुतमितियदाहददुषोददुषःसुतमित्येवताहाहददतिहास्मेतंकामदेवायत्कामएतच्छंसतिय
 एववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्दोताशंसतिपावकानःसरस्वतीयज्ञंवष्टुधियावसुरितिवाग्ने
 धियावसुवाचमेवास्मिंस्तद्धातियएववेदेयेषांचैवविद्वानेतद्दोताशंसतियज्ञंवष्टुधितिय

दाहयज्ञं वहस्वित्येव तदाहताः पराग्वचनेनैकविंशतिर्भवन्त्येकविंशोऽयं पुरुषो द्वाह
 स्माञ्जगुलया दशापाद्याऽन्तैकविंशस्तमिममात्मानमेकविंशसंस्करुते तास्त्रिः प्रथमया
 त्रिरुत्तमया पंचविंशतिर्भवन्ति पंचविंश उन्मात्मापंचविंशः यजायति द्वाहस्माञ्जगुलया
 दशापाद्याद्वाउरुद्वौ बाहू उन्मात्मेव पंचविंशस्तमिममात्मानं पंचविंशसंस्करुते यो पंचविं
 शं वा एतदहः पंचविंश एतस्यान्तस्तो मस्तस्य मेनसमं प्रतिपद्यते तस्माद्द्वै एव पंचविंशति
 भवन्ति भवन्ति ॥४॥ इति प्रथमाध्यायः ॥ अन्तरधं यथोतय इदं देवस्य सुतम धृइति मरुत्वती
 यस्य प्रतिपदनुचरा वैकाहिकोरूपसमृद्धौ बहवा एतस्मिन् हनि किंचिच्चवारणं कि
 युते शांत्या एव शांतिवै प्रतिष्ठेकाहः शांत्यामेव तस्य प्रतिष्ठाया मेततः प्रतिष्ठंति प्रितिष्ठ
 नित्य एव वेदेयं चैवं विद्वानेतद्वा तां संती देने दीय एदिहि प्रसूतिरावाची भियेत उ

क्विन इत्थं कथं वा एतदहं कथं वदूपसमृद्धमेतस्यान्तोरूपं प्रैत ब्रह्मणस्यतिरक्तावीरमिति
 वीरवदूपसमृद्धमेतस्यान्तोरूपमुतिष्ठ ब्रह्मणस्यते सुवीर्यमिति वीर्यवदूपसमृद्धमेतस्यान्तोरूपं
 रूपं प्रैत ब्रह्मणस्यति मेज्वदस्य कथामित्युक्थं वा एतदहं कथं वदूपसमृद्धमेतस्यान्तोरूपं
 नो रूपमेग्निरन्ता स च जहति वा जहति मेदूरूपमेदमेतदहरेतस्यान्तोरूपं त्वसो मकतु
 मिः सुकतु भूस्त्वृषा वृषत्वैमि महि त्वि वृष एव द्वाइदस्य रूपमेदमेतदहरेतस्यान्तोरूपं पि
 न्वंस्यपो स नमिह विनयति वा किनमिति वा निमद्वाइदस्य रूपमेदमेतदहरेतस्यान्तोरूपं
 यमथो उल्लंघुहेति स्तनयंतमक्षितः तिस्तनयद्वाइदस्य रूपमेदमेतदहरेतस्यान्तोरूपं पु
 न्दं दाय वृहत् इति यद्वृहत् तन्महन्महद्दूपसमृद्धमेतस्यान्तोरूपं वृहद्दिदायगायत
 नित्यद्वृहत् तन्महन्महद्दूपसमृद्धमेतस्यान्तोरूपं न किः सुदासोरधं पयासनरीरमदि

तिपर्यस्तवदोतिमदुपसमृद्धमेतस्यानोरूपं सर्वान्यगाथां कंसति सर्वेषामन्ता मात्यै सर्वेषामु
 वथानां सर्वेषां एष्टोनां सर्वेषां रास्त्राणां सर्वेषां प्रउगाणां सर्वेषां सबनानां ॥५॥ १॥ असत्यमि
 जरितः साभिबेगः सत्यदुतमिति शंसति सत्यवाएतदहः सत्यवदुपसमृद्धमेतस्यानो
 रूपं तदुवा सुक्रे ब्रह्मवेषसुको ब्रह्मेतदह ब्रह्मणे वत दुस्त्रप्रतिपद्यते तदा हरथ कस्माद्वा
 सुक्रेणैतन्मरुत्वतीयं प्रतिपद्यते इति न ह वा एतदन्यावेषु कान्मरुत्वतीयमुदयं न
 विव्याचेति तस्माद्वासुक्रेणैतन्मरुत्वतीयं प्रतिपद्यते तदनिरुक्तं प्राजापत्यं शंसत्यनि
 रुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापतेरास्य सकृदि दे निराहते नैदादृपां न प्रव्यवते पिबा सोमम
 भियमुग्रदं इति शंसत्युर्वेगव्यं महिगुणान् इति महदुपसमृद्धमेतस्यानोरूपं तदु
 भारद्वाजं भरद्वाजो ह वा ऋषीणामनूचानतमो दीर्घजीविते मस्तपस्वितमञ्जाससएत

नसूक्तेन पाप्मानमगाहततद्यद्भारद्वाजं शंसति पाप्मानो युहत्या उन्मूचानो दीर्घजीवी तपस्व्यसा
 नीतितस्माद्भारद्वाजं शंसति कया शुभासवयसः सनीत्या इति शंसत्या शासते प्रतिहर्ष्यु
 क्थेत्युक्थं वा एतदह रुक्थवदुपसमृद्धमेतस्यानोरूपं तदुक्थया शुभीयमेतदह सजाने सानि सू
 क्तं यत्कया शुभीयमेतदह वा इदो गस्या मरुत्वा समजानततद्यत्कया शुभीयं शंसति स
 जा सो एव तदा युष्यत यो स्य प्रियः स्यात्कया देवा स्य कया शुभीयमरुत्वा इदं वृषभारणाय ति शं
 सती इ वृषभ इति वृष एव हो इदं रूपं मे इमेतदहरेतस्यानोरूपं तदुवै श्या मित्रं विश्व
 स्य ह वै मित्रं विश्वामित्र उजास विश्वहास्म मित्रं भवति य एव वै देयषा चैव विद्वानेत
 द्वा ता शंसति जनिष्ठा उग्रः सहस्रतुरायेति निविद्वानमेका हिं कुरुपसमृद्धं बद्धवा
 एतस्मिन् न ह नि किंच किंच वारणं क्रियते शात्या एव शांतिवै प्रतिष्ठे काहः शात्या मेव

॥६॥

तत्प्रतिष्ठाया मततः प्रति तिष्ठति प्रति तिष्ठति य एवं वेदेषां चैवं विद्वानेतद्दोता शंसति ताः पू
रा ग्वचनेन सप्रनवति भवति सायानवति स्ति स्वस्ता स्त्रिंशि न्या विराजो घयाः सप्ताति
यंति ये वैषा प्रज्ञा सा सा स्यस्य तस्या एव तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमये कज्ञातं भवति पचा
गुल्यश्च तुष्यवादे कस्य सी होश्वा ह्यश्वांस फल क च सा प च विंशतिः पंच विंशानीत
राणि स्य गानितक त मात्मेक ज्ञात त माय द्य तं तदायुरिंदिय वीयते ज्ञाय जमान एक ज्ञात
तम ज्ञायुषीदिये वीयते ज्ञा सिप्रतिष्ठित स्तास्त्रिंशु नम भिस पद्यते ज्ञे नो हि मध्यं देनः
॥२॥६॥ तद्वाहुः किं प्रे स्वस्य प्रे स्वत्वमस्य ये वे प्रे स्वो यो य प व त ए षट् पुत्रो के पु प्रे स्व त इति
तत्प्रे स्वस्य प्रे स्वत्वमक फल क स्यादित्याहुरेक ध्या स्य बाय बायुः प व त स्य रूपेणेति त
तं नादस्य त्रीणि फल कानि स्युरित्याहुस्त्रयो वा इमे जिहृता लोका एषां रूपेणेति ततः

॥६॥

श्री

नादस्य दे एव स्यातां द्वौ वा इमौ लोकाव आतमा विवृद्वये ते य उ एने जंतरे एणा का शः सोतरि
सलोकस्तस्मा दे एव स्यातामो दुबरे स्यातामूर्वा जं ना घ मु दुं बरु ऊर्जा ना घ स्या व रु ध्य
मध्यत उड्ड ते स्याताम मध्यतो वै प्रजा जं नं धि नोति मध्यत ए व त दे ना घ स्य य ज मानं द धा
त्यु भय्यार ज्ञ वो भवंति दक्षिणाश्च सव्याश्च दक्षिणा वा एकेषां पशुना र ज्ञ वः सव्या एके
षां त घ दु भय्यार ज्ञ वो भवंत्यु भयेषां पशुना मा श्वे दा भ्यस्युर्द भौ वा ऊ ष धी नाम प ह त ष्टा
प्मा तस्मा द्वा भ्यस्युः ॥३॥ ७॥ अरति मा ज उ परि भूमः प्रे स्व स्यादित्याहुरेता वता वे स्वर्गा लोकाः
संमिता इति ततः नादस्य प्रा दे ज मा जे स्यादित्याहुरेता वता वे प्रा णाः संमिता इति ततः ना
दस्य मुष्टि मा जे स्यादेता वता वे सर्व म न्ना धं क्रियत एता वता सर्व म न्ना ध म नि प नं त स्या
न्मुष्टि मा ज एव स्यात्युर स्ता त्प्रत्ये च प्रे स्व म धिरो हे दित्याहुरे तस्य रूपेण य ए ष त प

तिपुरस्ताध्येषडमांलोकां प्रत्युः धिरोहतीति तत्तं नादस्यैतिर्यचमधिरोहेदित्याहुः स्तिर्यचं
 वाजं धमधिरोहंति ते नोऽस्माकमानवा प्रवामेति तत्तं नादस्य मन्त्रं चमधिरोहेदित्याहुः
 रन्तुर्वावेनावमधिरोहंति नो वैषास्वर्गायाणीयस्यैव इति तस्मादन्वचमवाधिरोहेच्छु
 बुके नोपस्य शोच्छुको हैवं वृक्षमधिरोहति स उ वयसामन्नादतम इति तस्माच्छुबुके
 नोपस्य शोद्धाहभ्यामधिरोहेदंबुज्येनो वयांस्यभिनिविशत एव वृक्षस्य उ वयसा वीर्यवत्त
 म इति तस्माद्वाहभ्यामधिरोहेदस्य पादं त्राकिं घानेदस्य प्रतिष्ठाया उच्छिघ्रा इति प्रखं हो
 नाधिरोहस्योदंबरीमासेदीप्तुद्राता वृषावे प्रखोयापासुदेतन्मिथुनं मिथुनमेव तदु
 क्थमुखे करोति प्रजास्ये प्रजायते पुज्यापशुभिर्य एव वेदथा नैव प्रखः श्रीरासघ
 नं चैव तद्वियं चान्वधिरोहतो वृषो होत्रकाः समाधिरोहति स ब्रह्मकाः समुत्स्य

यजस्रमवरोहे देवा वाजं पचिनिर्वापस्यते करोति तस्मात्प्रतिरव्या

वाजं पचि वनस्य तयः फलं गृह्णति तद्यदेतस्मिन् नहनि सर्वशः समधिरोहंतीषमेव तदुज्जिम
 न्नाघमधिरोहस्य उज्जिन्नाघस्यावरुध्येष द्रुत्यावरोहेदित्याहुः स्तत्तं नादस्य मन्त्रं वावेसाप
 चितिर्यामपश्यते करोति निगृह्य भस्ममवरोहेदित्याहुः स्तत्तं नादस्य मन्त्रं वावेसापचि
 तिर्यामध्यष्टाय करोति प्रतिरव्यायैव भस्ममवरोहेत्सोऽवरोहेत्याग्नेदेवरेतस्य प्रजायते
 तस्मात्सोऽवरोहेदवरोहेत् ४३ इति श्रीहोतृयोग्यायहिंकारेणेतदहः प्रविष्यते तस्य
 हुब्रस्यैव हिंकारो ब्रह्मेतदहर्ब्रह्मणेव तद्रूपं प्रतिपद्यते य एव वेदयदेव हिंकारेण प्रतिपद्य
 ता ४३ इत्येषा हिंकारो योषर्त्तुं मिथुनं मिथुनमेव तदुक्थमुखे करोति प्रजास्ये प्रजाय
 ते पुज्यापशुभिर्य एव वेदयदेव हिंकारेण प्रतिपद्यता ३३ यथा वाजं चिरं वृक्षेणा हिंका
 रोयदे किंचान्नियामिति तत्सत्यम्येन चणत्येव यकामं कामयते हिंकारेण म्येवेन

11-2-11

॥ सं. १०७५ ॥

यो जाइत्येवैवाच धानः शवसाभूयो जाः शत्रुर्हासाय भिंसं दधातीति सर्वस्येतस्माद्दीभाया
 व्यनञ्च व्यनञ्च सस्तीति यच्च प्राणियच्चा प्राणकमित्येव तदाह संतेन वतपथेतामदेषितित
 वसवैवराइत्येव तदाह त्वेकृतुमपि वृजंति विश्वइति त्वयीमानिसर्वाणि भूतानिसर्वाणि म
 नासि सर्वं कृतवानपि वृजंतीत्येव तदाह दिव्यं देते त्रिभवं युमा इति द्वैवे संतौ मिथुनो प्रजायते
 पुजाये प्रजायते पुजाया पुष्टुमिथुनं एवैवेदः स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृज्यासमिति मिथुनं
 वे स्वादु प्रजा स्वादु मिथुनेनैव तत्प्रजास सृज्यतेः सुमधुमधुना भियो धीरिति मिथुनं वे
 मधु प्रजाम मधु मिथुनेनैव तत्प्रजाम भियुध्यति तदुक्तं सृष्टिणा स्वोयत्तनूतन्वो मेरयतेत्य
 स्या शारीयो मिमांसे होमयीमित्येव तदाहो योतनूरैव तन्वो जस्तु भेषजमित्यस्य शारी
 यो इयं होमयीत्येव तदाह तस्येयान्यथा वक्षराणि सागायत्रीयान्येकादशसात्रिष्टु

॥१॥

त्रिष्टु१

आनिद्वाद्वासा जगत्पथानि दशसाविराट् दक्षिणेषु कंदः सुप्रतिष्ठिता पुरुष इति अक्षरं स उचि
 राज्येता निवाव सर्वाणि कंदोसि यान्येता निविराट् चतुर्थान्येव मुहैवैव विदुष एतदहः सुवै
 कंदोभिः प्रतिपन्नं भवति ॥१॥ तान् देन विहरति पुरुषो वेन हस्तस्मात्पुरुषो वदन्सर्वः सं
 नदती वदन् वज्रो दतीनामिती ॥३॥ आपो वा ऊदस्यो या दिव्या स्ता होदसर्वमुंदस्यो वा ऊद
 स्यो या मुख्या स्ता होदसर्वमं नाद्यमुंदेति नंदो युवतीनामिती ॥३॥ आपो वा वयो युवस्यो या अंत
 रिक्षा स्ता हि पोष्यत इवापो वा वयो युवस्यो याः स्वदेते ता हि सरीरं प्यत इव पतिवो ज्ञाया ना
 मिती ॥३॥ आपो वा ज्ञाया जग्ने धूमो ज्ञायत आपो वा ज्ञायाः त्रिज्ञात्य सृज्यते धेनु
 नामिषु ध्यसीती ॥३॥ आपो वा वधेनैव स्ता होदसर्वं धिन्वतीषु ध्यसीति यदाह पतीयसीत्येव
 तदाह त्रिष्टुभं चतुष्टुभं च विहरति वषावै त्रिष्टुभो वा नुष्टुभं मिथुनं तस्मादपि पुरुषा

जायावित्वास्तुत्तरमिवात्मानं मन्यते तस्मिन् प्रथमया पंचविंशतिर्भवति पंचविंश आत्मा पंच
विंशः प्रजापति ईश हस्तो अंगुल्यो दशाया द्वा ऊरु द्वौ बाहु आस्त्रे पंचविंश स्तोमिम
मात्मानं पंचविंश संस्कृते तेषां पंचविंश वा एतदहः पंचविंश एतस्याहः स्तोमस्तस्मिन्
समेप्रतिपद्यते तस्माद् एव पंचविंशतिर्भवति ॥ ५॥ १३॥ तदिति प्रतिपद्यते तत्तदिति वा अं न
मं नमेव तदभिप्रतिपद्यते एतां वा प्रजापतिः प्रथमा वा च व्याहर देका द्व्यक्षरा गतेति ता
तेति तेषां वैतत्तुमारः प्रथमवादी वा च व्याहरस्य काक्षर द्व्यक्षरा गतेति ता गतेति तयैव तत्तत्तव
स्यावाचा प्रतिपद्यते तदुक्तम्विष्णु बृहस्पते प्रथमवाचा अग्निसेत ध्येव प्रथमवाचा
अग्नयत्प्रेरतनाम धे यदधाना इति वाचा हिनाम धेयानि धीयंते यदेषां श्रेष्ठं यदरिप्रमा
सीदित्येत ध्येव श्रेष्ठमेतदरिप्रप्रेणा तदेषां निहितं गुहा विरिती दमुह गुहा ध्यात्ममिमा

सर ५

देवता अदठ आ विरधि देवतमिसेतत्तदुक्तं भवति ॥ ६॥ १४॥ तदिहा स भुवनेषु ज्येष्ठमिति प्रतिपद्यते
यदेज्येष्ठं तन्महन्महद्बुद्धयः समृद्धमेतस्यान्तोरूपं तां सुते कीर्तिमद्यन्महिषेति महद्बुद्धयः
समृद्धमेतस्यान्तोरूपं भूयद्वा बृधेवीयायेति वीर्यवद्बुद्धयः समृद्धमेतस्यान्तोरूपं च प्रा
मुत्तान्त तमंगी प्रिरुक्थेरित्युक्थवा एतदहं रुक्थवद्बुद्धयः समृद्धमेतस्यान्तोरूपं न्यु
नाक्षरप्रथमेपदे विहरति न्यूनैर्वैरतः सिच्यते न्यूनैः प्राणान्यूनैः आद्यप्रतिष्ठितमेत
षां कामानामवरुध्या एतां कामानवरुधेय एव वेददेदशाक्षरं भवतु भयोरनाद्ययो
रुपाय्ये यच्च पदघ आपादकमित्यष्टादशाष्टादशाक्षराणि भवन्ति यानि दशानवप्राणा आ
स्त्रेव दशमः सात्मनः संस्क्रितिरष्टावष्टादशं ते श्रुते यद्यत्कामयते य एव वेद ॥ ७॥ १५॥ ता
नदेन विहरति प्राणा वै नदस्तस्मात्प्राणो नदन्सर्वः संनदेती वनदं यज्जदतीनामिती ॥

उल्लिख्यैर्भवत्यनुष्टुप्पादैरायुर्वाठल्लिख्यगनुष्टुप्पदस्मिन्नायुश्चवाचं च दधाति तास्त्रिः प्र
थमया पंचविंशति भवति पंचविंश आत्मा पंचविंशः प्रजापतिर्देवा हस्या अगुल्यो देवा पा
द्या दाऊरुहो वाह आत्मेव पंचविंश स्तमिममात्मानं पंचविंशं संस्करुते यो पंचविंश वा
एतदहः पंचविंश एतस्याहः स्तामस्तस्मिन् समप्रतिपद्यते तस्माद्देवपंचविंशति भो
वतीत्यध्यात्मपंचविंशो याधि देवतचक्षुः श्रोत्रमनोवाक् प्राणस्ता एताः पंच देवता इम
विष्टाः पुरुषं पंचो देवता अयं विष्टः पुरुषः सो ब्रह्मो मभ्य आनखेभ्यः सर्वः साग आ
प्यते तस्मात्सर्वाणि भूतान्यापि पीलिकाभ्य आग्रान्येव जायंते तदुक्तं मृषिणा सहस्र
धा पंचदशान्युक्तेति पंचहिं दशतो भवतियावद्यो वा पृथिवी तावदिति यावती वे
द्या वा पृथिवी तावा नात्मा सहस्रधामहिमानः सहस्रमित्युक्त्या न्येव दनुमदतिमहय
त

देवता ६

अ

तियावद्ब्रह्म विदितं तावती वागितियत्र ह कच ब्रह्म तदा ग्यत्र वा वा कदा ब्रह्म ते तदुक्तं भवसे
वां वा एवास्तुक्तानां नव अथ मे नव वे प्राणाः प्राणानां कृत्स्नं च भवति षड्भूतं च नव
नामास्त्येव च भवति पंचपदापङ्क्तिः पङ्क्तिर्वा अत्र नमन्ना र्थस्यावरुध्येत चो भवति त्रयो वा इमे
त्रिबुतो लोका एषां मेव लोकानां भिन्नित्येता अत्र भिन्नं पद्यते ब्रह्मती कंदो मते देवलोके मेव
आत्मेव मुहं वेव विदेत येव संपदा मृतमवात्मानं भिन्नं भवति सं भवति ॥११॥ इति त्रयो
ध्यायः ॥ अथ सूदोहाः प्राणो वे सूदोहाः प्राणन पवाणि सं दधात्यथा तो ग्रीवास्ता आच हति
यथा कंदसमुल्लिख्य इत्यथ सूदोहाः प्राणो वे सूदोहाः प्राणन पवाणि सं दधात्यथा तः शि
रस्तहा यजीषु भवत्यग्नवे कंदस्य गायत्र्यग्रमं गानां शिरस्तदकं वतीषु भवत्यग्निवा
अकंस्तानव भवति नव कपाल वै शिरा दशमी शंसति त्वकं शा इत्येव सा भवत्यथो स्तो

मातिशंसनाया एवतौ विवृ चस्तोमौ भवतो गायत्रं चक्रे एतयोर्वैस्तोमकं दसोः प्रजातिमनु
 सर्वमिदं प्रजायते यदिदं किंच प्रजास्ये प्रजायते प्रजाया पुष्टुभिर्य एव वेदाथसू ददोहाः प्राणो वे
 सू ददोहाः प्राणेन पवाणिसं दधास्यथा तो विज्वस्ता विराजो भवति तस्मात्पुरुष पुरुष मा
 ह विवाउनस्मात्सुराजसि ग्रीवावे धारयसीति स्तभमानं वायुदादुताः संवाहतामाः सु स्या
 नतमा प्रस्य च्यते अंहि विराज नमुवीर्यमथसू ददोहाः प्राणो वे सू ददोहाः प्राणेन पवाणिसं
 दधाति ॥ १७ ॥ अथातो दक्षिणः पक्षः सो यं त्रैः कः सो यमग्निः सो वाक्तु धं तरं सबसिष्ठ
 त्कृतं तानि षड्दीयाणि भवति संपात एव कामानामभ्यात्ये प्रतिष्ठित्या अं नद्याय पडि
 रथसू ददोहा प्राणो वे सू ददोहाः प्राणेन पवाणिसं दधास्यथा तउत्तरः पक्षः सो सो त्रैः कः
 सो सा वा दिस स्तन्म नस्तद्गृहत्स भरद्वाजस्तकृतं तानि षड्दीयाणि भवति संपात एव का

श्री

मानामभ्यात्ये प्रतिष्ठित्या अं नद्याय पडि स्ता ऊनातिरिक्तौ भवतो वषावे बृहद्योषारधतरमतिरिक्तं
 वेपु सो न्यूनं स्त्रियेतस्मादूनातिरिक्तौ भवतो धो एकेन ह वै पत्रेण सुपर्ण स्योत्तरः पक्षो ज्यायां स्त
 स्मादक्यञ्चोत्तरः पक्षो भूयाः भवत्यथसू ददोहाः प्राणो वे सू ददोहाः प्राणेन पवाणिसं दधास्यथा
 तः पुङ्गता एकविंशतिर्दिपदो भवत्येकविंशतिर्हीमानि पुसं चिसु पर्णस्य पत्राणि भवं सथो एकविंशो
 वैस्तोमानां प्रतिष्ठाप्रतिष्ठा पुङ्गवयसां द्वाविंशीरां सति प्रतिष्ठयोरवत इपं क्रियते तस्मात्सर्वाणि व
 यासि पुङ्गन प्रतिष्ठति पुङ्गने व प्रतिष्ठा यो सतति प्रतिष्ठा हि पुङ्गं स एव द्वाभ्यां देशी नीभ्यां विराट्
 भ्यामनयोर्द्वाविंशोर्दिपदयोरयं पुरुषः प्रतिष्ठितस्तस्य यत्सुपर्णरूपतदस्य कामानामभ्यास्याजे
 धयत्पुरुषरूपतदस्य श्रियेयज्ञसेना द्याया पचिस्या अथसू ददोहा अथ धाव्याथसू ददोहा व
 षावे सू ददोहा योषा धाया तदुभयतः सू ददोहा धाव्यापरिशंसति तस्मादयोरतः सित्तं सदे

च संध्यागिति त्रिष्टुभमंततः शोसति वीर्यं वै त्रिष्टुष्वीर्येणैव तस्य भून्परिगृह्णति तस्मात्पुत्रावो वी
र्यमनुपतिष्ठत इत्येतां चैवाभ्युत्थानं च ॥ ११ ॥ प्रबो महं मदमानायाधस इत्येदे निष्कवल्य
निविदे दधाति प्रत्यक्षाद्येव तदात्मवीर्यं धत्ते तस्त्रिष्टुष्वुपजगत्सो भवं गतदाहरथ कस्मात्त्रिष्टु
ष्वुपजगतीषु निविदे दधातीति नृबा एतस्या नृ एकं कुंदो निविदे दधार न विन्यो चेति तस्मात्त्रि
ष्टुष्वुपजगतीषु निविदे दधाति तदेतदहस्त्रि निवित्क विद्यादृशी निविदालस्वित्या निविनि
विदे व निविदे व मे न त्रि निवित्क विद्यादथ सूक्ते वने न बा योन्य धायि चा कन्यो जात एव प्रथ
मो मनस्वानिति तयोरस्य नैसमस्य युदसे न नीषा इत्य ना घस्या वरु ध्या अथावपने म
ते अंतरे णे दीणां दशतीनां त्रिष्टुष्वुपजगतीनां बृहती संपन्ना नायावती रावृपंते तावत्सु ध्व
मायुषावर्षाणि जीवंत्येते नैह वावपने नायुराप्यते प्रजामे पत्रावोर्जय निवित्कैव स

जनीयमनुशंसति तां श्यंशंसति स्वस्य यनैवेतां श्यः स्वस्ति तां श्यं स्वस्य यनमेव गतुं कृत एक पदं शंसत्येक
 धेदं सर्वमसान् यथा सर्वां छंदस्तुतिमाप्नुवानीतीदं विधातुं वीचधं निति पदं लुपगास्ताः समानुष
 जतिसमवेशीर्षे व्याणाः शीर्षे नैव तत्प्राणा दधात्यष्टमी नानुषजति वागष्टमी नैव वाक् प्राणैर
 नुषक्ता स दिति तस्माद् दसा वाक्समानो यतना प्राणेः सत्य ननुषक्ता विराजः शंसत्यनैव विराजो
 नाघस्या वरुध्येवासिष्ठनपरिदधाति वसिष्ठो सानीत्येव स्तोमो मह उग्राय बाहोश्च मह इत्यास्तु
 पसमद्भयाधुरीवात्यो न वाजयन्मधायीत्यंतो वै धूरंत एतदहरेतस्या न्नोरूपमिदं त्वायमर्क ई
 दिवसुनामि त्यर्कं वत्या रूपसमद्भयादिवीचधाम धिनः श्रोमंतं धादित्यत्र ह्रस्वबलं न्यो वा
 रुद्यते तद्वा स्य कीर्तिर्नैव तियत्रैव विद्वानेन गथापुरिदधाति तस्माद्देव विद्वानेत्येव परिदध्यात्
 ॥१२१॥ तत्सवितुर्वणीमहे द्या नो देव सवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदं नुचरावेकाहिकारूपस

एतद्बहुवाएतस्मिन्नहनि किंच किंच च वारणां क्रियते शांत्या एव शांतिर्वै प्रीतिश्चेकाहः शांत्यामेव
 तत्प्रतिष्ठाया मन्ततः प्रीतिरिति प्रीतिरिति य एव वै देयषा चैव विद्वानेतद्वा तां सति तद्देवस्य सु
 विदुर्वायं महदिति सा विजमंतो वै महदेत एतदहरे तस्या हो रूप कतरा पू वा क तरा परा योरिति
 या वा एधि वीयं समानो दकं समानो दकं वा एतदहरे तस्या हो रूप म न भ्यो जा गो अनभी शु
 रुव्य इत्या भवरे धस्त्रि चक्र इति यदगत्रिव तदेतो वै त्रिवदेत एतदहरे तस्या हो रूप मस्य वाम
 स्पृष्टितेस्य होतुरिति वैश्वदेवं बहु रूप बहु रूप वा एतदहरे तस्या हो रूप गो री मि माय सा वि
 लानित हती येतदेतमानो भद्राः क्रतवो यतु विश्वत इति वैश्वदेवं निविद्वाने मेकाहिकं रूप
 समृद्ध बहुवाएतस्मिन्नहनि किंच किंच च वारणां क्रियते शांत्या एव शांतिर्वै प्रीतिश्चेकाहः शांत्या
 मेव तत्प्रतिष्ठाया मन्ततः प्रीतिरिति प्रीतिरिति य एव वै देयषा चैव विद्वानेतद्वा तां सति वैश्व

॥१५॥

॥१५॥

६२

नरायण विषणामृता च घडस्याग्निमारुतस्य प्रीतिपदतो वै विषणांत एतदहरे तस्या हो रूप ययज्वो मरु
 तो भ्याज दृष्टय इति मारु तं समानो दकं समानो दकं वा एतदहरे तस्या हो रूप जात वेद से सुन वाम
 सोममिति जात वेदस्यो पुरस्तात्सूक्तस्य वा सति स्वस्य यने वै जात वेदस्य स्वस्तिताये स्वस्य यन
 मेव तत्कुरुत इमं स्तोममह ते जात वेदस्य इति जात वेदस्य समानो दकं समानो दकं वा एतदहरे
 तस्या हो रूप म हो रूप पश्चात् ॥ २४ ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ अथ माणिकं समाप्तं ॥ एष पथा एतत्कर्म ते ह
 तस्य तस्मान्न प्रमाद्येत्तन्नातीयान्न स्याय न्युर्वेयस्यायं स्तोपरा बभूवुस्तदुक्तं विष्णा प्रजाहति
 स्तोत्रं त्यायमीय न्युर्वेयस्यायं स्तोममिति विविश्रं वै ह दे तस्यो भुवनेषु तपवमानो हरित आ विवे श
 ति प्रजाहति स्तोत्रं त्यायमीय रित्या वै ता इमाः प्रजास्ति स्तोत्रं त्यायमायं स्तानीमानि वया सि
 वगाव गधाश्चैरपाहान्य न्या अक मभितो विविश्र इति ता इमाः प्रजा अक मभितो निविश्र

इममेवाग्निं बृहदतस्ते भुवनेष्वंतरिक्षे उ एव बृहद्वनेष्वंतरसा वादित्यः पथमा नो हरित उा वि
 वे शो गि वायुरेव पथमा नो हि शो हरित उा विष्ट ॥ १॥ उक्थमुक्थमिति वै प्रजावदंति तदिदमेवोक्थमिय
 मेव पृथिवी तो हो ॥ इदं सर्वमुनिष्ठति यदिदं किंच तस्याग्नि र्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं सर्वमश्रुते त
 रिक्षमेवोक्थमंतरिक्षं वा अनुपतंत्य त रिक्षमनुधा वय गितस्य वायुरर्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं
 सर्वमश्रुते सावेव यो रुक्थममुतः पदानां द्वे इदं सर्वमुनिष्ठति यदिदं किंच तस्यासा वादित्यो
 र्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं सर्वमश्रुते इत्यधि देव तमथा ध्यात्सं पुरुष एवोक्थमयमेवमहो न्य
 जा पति र्हमुक्थमस्मीति विद्या तस्य मुखं मेवोक्थ यथा पृथिवी तं था तस्य बागर्को न्नि मशी तयो
 ज्ञे न ही इदं सर्वमश्रुते नासि के एवोक्थ यथा त रिक्षं तं था तस्य प्राणो र्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं स
 र्वमश्रुते तदेतद्ब्रह्मस्य विष्टपयदेतं नासि काये वि न तमि बल ला टमेवोक्थ यथा यो स्तं था त

स्य च क्षुरर्को न्नि मशी तयो ज्ञे न ही इदं सर्वमश्रुते समानमशी तयो ध्यात्सं वाधि देव तं चान्ने मेवा ज्ञे न ही
 मानि सर्वाणि भूतानि समनंती ॥ अनेने मुल्लो के जयस्य नैना मुंतस्मात्समानमशी तयो ध्यात्सं वा
 धि देव तं चान्ने मेव गदिदमनमेन्नादमियमेव पृथिवी तो हो इदं सर्वमुनिष्ठति यदिदं किंच यदकिंच
 दे प्रेत उडा तदसो सर्वमजियदु किंचातः प्रेती ॥ तदियं सर्वमति सेयमित्या घ्राज्य ता ह वा उा यो
 भवति न तस्य शयं ना या घं दे न ना पु ॥ २॥ अथा तो रे तसः सृष्टिः पुजा पते रे तो देवाना रे तो
 वर्ष वर्षस्य रे त उठष धय उठष धी ना रे तो नम नस्य रे तो रे तो रे तस्य रे तः पुजाः पुजा ना रे तो
 ददय ह दयस्य रे तो मनो मन सो रे तो वाग्वा चो रे तः कर्म तदिदं कर्म कृतमयं पुरुषो ब्रह्मणो लोकः
 स इ राम यो यदी राम यस्तस्मादि रण्ययो हरण्ययो ह वा अनुभितो के संभवति हि रण्ययः सर्व
 भ्यो भूते भ्यो दे दे शीय एव वेदा ॥ ३॥ तप पदा भ्या पा पद्य त ब्रह्मे मं पुरुषं यत्यपदा भ्या प्रा पद्य त ब्र

देवा ५

८

हरति य एव वेद तत्सत्यं सदिति प्राणस्तीत्यं न यमित्यसावा दित्यस्तदेतच्चिरुच्चिरुदिवैव क्षुः भुक्तं कृष्टं
 कनीनिकेति सयदिह वा अपि मृषावदेति सत्यं ह वा स्यादिति न वृत्तिर्य एवमेतत् सत्यस्य सत्यत्वे वेद
 यत्स्य वा कृतिना मानि दामानि तदस्य देवाणां ताना मभिदामभिः सर्वसितं सर्वहीदन्नो मनीश
 सर्ववाचाभिर्वैति वह निहवा एनं तं तिसंबद्रायं य एव वेद तस्यो ह्निग्ना मानि त्वगायत्रीणि ह्युमास
 मनुष्टुपस्त्रावा न्यस्थिजगतीपंक्तिर्मज्जा प्राणो बृहती सकृदोभिश्च नो यक्षदोभिश्च नःस्त
 स्मा कंदांसीत्या च स ते क्वादयेति हवा एनं कंदांसि पापात्कर्मणा यस्या कस्या विद्विजिक्ता मयते य
 एवमेत कंदांसां कंदस्य वेद तदुक्तं मृषिणा पश्यं गोपा मिसेषवे गोपा एष हीदसं गोपा यत्यनि
 पद्यमानमिति न ह्येष कदाचन सविशसा च परा च पथि मिश्वरतमित्या च ह्येष परा च पथि
 मिश्वरति ससध्रीचीः सविहची वसा न इति सध्रीची श्वत्येष विहची श्ववे स्त इमा एव दि

राजावरी वर्ति भुवनेष्वतरि तेष्वस्य त भुवनेष्ववरी वर्त्यथो जायता सोमता सोमकृच्छ्रि रिति सर्वही
 दप्राणेनारुते सो यमाकाशः प्राणेन बृहत्या विष्टव्यस्तद्यथा यमाकाशः प्राणेन बृहत्या विष्टव्य
 एवं सर्वाणि भूतान्यापि पीलिकाभ्युः प्राणेन बृहत्या विष्टव्या नीत्यवविद्यात् ॥ १ ॥ अथा तावि
 भूतयोस्य पुरुषस्य तस्य वाचा सृष्टा पृथिवी चाग्निश्चास्या माषधयो जायते गिरे नास्वदय
 तीदमाहरते दमाहरते त्वमेतौ वाचं पितरं परिचरतः पृथिवी चाग्निश्च यावदनु पृथिवी यावदं
 न्वग्निस्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव लोको जीयते यावदेतयोर्न जीयते पृथिव्या आग्नेश्च
 य एवमेतावाचो विभूतिर्वेदप्राणेन सृष्टा वत रिक्षं च वायुश्चातरिक्षं वा अनुचरत्यतरिक्षं
 मनुश्च पृथ्वी वायुरस्यै पुण्यगधमावह त्वमेतौ प्राणं पितरं परिचरतौ तरिक्षं च वायुश्च
 यावदेत्चेतरिक्षं यावदनु वायुः स्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव लोको जीयते या

वदेतयो न जीयते तैरिह स्य च बावो श्रय एवमेतां प्राणस्य विभूतिवेदवस्तुषा स्तृष्टौ द्यौश्चादित्य
 श्रवणो हस्मिन् दृष्टिर्मेनाद्यसप्रयच्छादित्योस्य ज्योतिः प्रकाशकरोत्येवमेतां चक्षुः पितरं प
 रिचरतो द्यौश्चादित्य श्रयावदनुद्योयोवदन्वादित्यस्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव
 ल्लोको जीयते यावदेतयो न जीयते दिवश्चादित्यस्य च य एवमेतां चक्षुषा विभूतिवेदश्च
 त्रैण स्तृष्टादिशश्च चंद्रमाश्च दिग्गोहं नृमायं तीक्ष्णं दिग्गोविश्रुणाति चंद्रमा जस्मै पूर्व
 पक्षा परस्यान्विचिनाति पुण्याय कर्मण एवमेते श्रोत्रं पितरं परिचरंति दिशश्च चंद्रमाश्च
 यावदनुदिशो यावदनु चंद्रमास्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव ल्लोको जीयते याव
 देतेषां न जीयते दिशाश्च चंद्रमसश्च य एवमेतां श्रोत्रस्य विभूतिवेदमनसा स्तृष्टा आप
 श्च वरुणश्चापो हास्मिंश्च दो सन्मते पुण्याय कर्मणे वरुणोस्य प्रजाधर्मसाधार

वमेते मनः पितरं परिचरं त्यापश्च वरुणश्च यावदनुवापो यावदनु वरुणस्तावानस्य लोको भव
 ति नास्य ताव ल्लोको जीयते यावदेतेषां न जीयते पां च वरुणस्य च य एवमेतां मनसा विभू
 तिवेदां ७॥ आयाः ३॥ इत्यापदितं दिदमाप एव देवैर्मूलमदस्ते लुमय पितेते पुत्राय त्रहकु
 चपुस्यतस्य तु यत्र वापितु स्तादापुत्रस्य त्यत तदुक्तं भवत्येकदस्मै वेतं दिदनाहं महिदास ए
 तरे य आह मा देवैभ्यो वेदा उ मदेवा न्वेदेतः प्रदानात्य त इतः संभृता इति स एष गिरिश्चक्षु
 श्रोत्रमनो वाक् प्राणस्तबल गिरिरित्या चक्षुते गिरितीह वै दिषंतं पाप्मानं भ्रातृ च्य परास्य
 दिषन्त्याप्मा भ्रातृव्यो भवति य एव वेदे स एषो सुः स एष पाणः स एष भूतिश्चा भूतिश्च त
 भूतिरिति देवा उपासां च क्रिरेतं बभूवुस्तस्मादप्यत हि सुप्रो भू भूरि स व प्रश्न सित्य
 भूतिरि स सुरा सोह पराव भूवुर्भवत्यात्मना परास्य दिषन्त्याप्मा भ्रातृव्यो भवति

वर्मभिप्रागाद्यदिदं किंच सयदिदं सर्वमभिप्रागाद्यदिदं किंच तस्मात्प्रगाथास्तस्मात्प्रगा
 थाइत्या च क्षत एतमेव सतंस इदं सर्वमभ्यपवयत यदिदं किंच सयदिदं सर्वमभ्यपवय
 त यदिदं किंच तस्मात्प्रगामान्यस्तस्मात्प्रगामान्यइत्या च क्षत एतमेव सतंसो ब्रवीदह
 मिदं सर्वमसानियञ्च क्षुद्रं यञ्च महदिति ते सुद्रुक्ताश्चान्वन्महासूक्ताश्च तस्मात्सु
 द्रुक्तास्तस्मात्सुद्रुक्ता इत्या च क्षत एतमेव सतंसूक्तेष्वपि च ते तितस्तु क्रममेव
 तस्मात्सूक्तं तस्मात्सूक्तमित्या च क्षत एतमेव सतमेव वा ऋगेष्वभ्यः सर्वेभ्यो भू
 तेभ्यो च तस्य देभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो च तस्मादृक् तस्मादृगित्या च क्षत एतमेव
 सतमेव वा ऊर्द्धं च एष्वभ्यः सर्वेभ्योर्द्धेभ्यो च तस्य देभ्यः सर्वेभ्योर्द्धेभ्यो च त
 तस्मादर्द्धं च तस्मादर्द्धं च इत्या च क्षत एतमेव सतमेव वेपदे मेव हीमानि सर्वाणि

भूतानि पादिसयदिमानि सर्वाणि भूतानि पादितस्मात्सुद्रुक्तस्मात्सुद्रुक्तमित्या च क्षत एतमेव स
 तमेव वा ऊर्द्धं च एष्वभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः क्षरति न च नमति क्षरति स्य देभ्यः सर्वेभ्यो भू
 तेभ्यः क्षरति न च नमति क्षरति तस्मादक्षरं तस्मादक्षरमित्या च क्षत एतमेव सतं ता वा ए
 ताः सर्वा ऋचः सर्वे वेदाः सर्वे घोषा एके बव्या हृति प्राण एव प्राण ऋच इत्येव विद्यात् ॥१०॥२॥
 विश्वामित्रं ह्यतदहः शंसिषु तमिदं उपनिषत्सादसहानमित्या भिव्याहृत्य बहूनी सहस्र
 शं सते नैदस्य प्रियं धामो पेयाय तमिदं उवाच ऋषे प्रियं वै मे धामो पागाः सर्वा ऋषे हि
 तीयं शंसेति सहानमित्येवाभिव्याहृत्य बहूनी सहस्रं शं सते नैदस्य प्रियं धामो पेयाय
 तमिदं उवाच ऋषे प्रियं मे धामो पागाः सर्वा ऋषे बहूनी यशंसेति सहानमित्येवाभिव्याहृत्य
 बहूनी सहस्रं शं सते नैदस्य प्रियं धामो पेयाय तमिदं उवाच ऋषे प्रियं वै मे धामो पागाः

वरतेददामीति सहोवाच त्वामेव जानीयामिति तमिंदुवाच प्राणोवा ७७८ मस्य वेद्यां स्वं प्रा
णः स बाणि भूतानि प्राणो ह्येष य एष तपति स एतेन रूपेण स बादि शो विष्टो स्मि तस्य मे न
मिन्द्रक्षिणं ते देवा मित्रमेव तपन्नेवास्मीति होवाच ॥११॥ ७७९ तद्वा इदं बृहती सहस्रं संप
न्नतस्य यानि व्यजनानि तद्वरीरयो घोषः स आत्मा य उष्माणः स प्राण एतद्दस्मिन् वेतद्दिहा
न्वसिष्ठो वसिष्ठो बभूव तत एतेनामये यले भएत दुह वेदो विश्वामित्राय प्रोवाच तद्दुह वे
दो भरद्वाजा य प्रोवाच तस्मात्स तेन बंधुना यज्ञेषु हयते तद्वा इदं बृहती सहस्रं संप
न्नतस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य षट्त्रिंशते मसुराणां सहस्राणि भवन्ति ता च
त्रिंशतसं वत्सरस्याहो सहस्राणि भवन्ति व्यजनैरेव राजीरा भवन्ति स्वरैरहानि तद्वा इ
दं बृहती सहस्रं संपन्नतस्य वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य परस्तात्वं जामयो दे

वतामयो ब्रह्ममयो मरुतमयः संभूय देवतां जप्येति य एव वेदतपो हं सो सौ यो सौ सो हंत दुक्तं विणा सूर्य
७८० आत्मा जगत्संस्थुषश्चैत्ये तद्दुहो पक्षतो पक्षता ॥२॥ ७८१ यो ह वा आत्मानं पंचविधं मुच्यते देयस्मादि
दं सर्वं मुनिस्तृप्तिस्तृप्तिर्विष्टुषि वी वायुराकाश आपो ज्योतीषी तेषु वा आत्मा व्यपंचविधमेत
स्माद्दीदं सर्वं मुनिस्तृप्तिस्तृप्तिर्मेवाप्येस्य न ह वै समानानां भवति य एव वेदतस्मिन् न चान्नादं च
वेदाहास्मिन् न चान्नादो जायते भवत्यस्यान्नमापश्च पृथिवी चानमेतन्मयानि स्य नानि भवन्ति ज्यो
तिश्च वायुश्चान्नादमेताभ्यां हीदं सर्वं मन्त्रमत्पावपनमाकाश उकाकाश हीदं सर्वं समोप्यत उवाच
पन ह वै समानानां भवति य एव वेदतस्मिन् न चान्नादं च वेदाहास्मिन् न चान्नादो जायते भवत्य
स्यान्नमोषधि वनस्य तयोन्नप्राण भूतो न्नादमोषधि वनस्य तीर्हप्राण भूतो दति ते पाय उभयतो
दताः पुरुषस्यानुविधां विहितास्ते न्नादा उन्नमि तरे पशवस्तस्या न इतरान्यभून्धीव चरं त्यधी

वस्तु ज्ञेनाहो भवत्य धीवह समाना नाना जायते य एव वेद ॥ ३ ॥ तस्य य आत्मानमाविस्तरा वेदा श्रुतेषु
 विभूय उव धिवनस्य तयो यश्च किंच प्राण नृत्स ७ आत्मानमाविस्तरा वेदोष धिवनस्य तिष्ठति हरि
 सादृश्यते चितं प्राण नृत्स प्राण नृत्सु त्वेवाविस्त मात्मा तेषु हरि सापि दृश्यते न चित्तमितरेषु पु
 रुषे त्वेवाविस्तरा मात्मा सा हि प्रज्ञानेन संपन्नतमो विज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तन वेद
 लोका लोको मर्त्येनामृतमीप्स्येवं संपन्नो धेतरेषां पशूनामशनापि पासे एवाभिविज्ञाने
 न विज्ञातं वदति न विज्ञातं पश्यति न विदुः श्वस्तनं न लोका लोको त एतावतो भवति यथा
 पुनर्हि संनवा ॥ १७ ॥ स एष पुरुषः समुद्रः सर्वलोक मति यदु किंचाश्रुतेत्येनं मन्यते यद्यंत
 रिह लोक मश्रुतेत्येनं मन्यते यद्यंत लोक मश्रुती तात्येनेन मन्यते स एष पुरुषः पंचविधस्तस्य
 यदुल्लं तज्याति यानि रवानि सजा काशा धय ह्येहि तं श्लेष्मारे तस्ता आपो यक्षरीरं सा पृथिवी

पः प्राणः सवायुः स एष वायुः पंचविधः प्राणोपा नो व्या न उ दान समानस्ता एता देवताः प्राणा पानयोरेव नि
 विष्टाश्चक्षुः श्रात्रं मनो वागिति प्राणस्य त्वं नृपाय मेता ऊपियंति स एष वाचश्चित्तस्यो चरो चारि क्रमा
 यद्यज्ञः स एष यज्ञः पंचविधोऽग्निर्होत्रं दक्षो पूषमा सो चातुर्मास्यानि पशुः सोमः स एष यज्ञो ना
 संपन्नतमो यत्साम एतस्मिन्नेताः पंचविधा अधिगम्येते यत्साम्युनेभ्यः सैका विधा त्रीणि स
 वानानि यदुर्ध्वं सापंचमी ॥ १७ ॥ ३ ॥ यो ह वै यज्ञेयत्वं वेदा ह न्यहर्द्वेषु वेदेव मभ्युत्क ससप्रति विदे
 षवै यज्ञेयत्वं ह न्यहर्द्वेषु देवोभ्युत्क्रो यदेतन्महदुच्यते देतस्य च विधं त्रिष्टु संचदक्षो स प्रदक्ष
 मेकविंशो पंचविंश मिति स्तोमतो गायत्रं रथतरं बह्वृद्धं देराज नमिति सामतो गायत्र्युल्लिख्य ह
 ती त्रिष्टु पृदि यदेति कंदस्तः शिरो दक्षिणः पश्चउत्तरपक्षः पुच्छमात्मेत्यारव्या नं पंचकलः पलो
 ति पंचकल उ द्वायति पंचकलः प्रतिहरति पंचकल उ पद्भवति पंचकलानि धनमुपयंति तस्मात्

भसहस्वभवस्येवंहेताः पंचविधा अनुशास्यते यस्याकृत्वा शीतिभ्यः सैका विधातिस्त्वा शीति
 योयदुर्ध्वसापंचमीतदेतत्सहस्वसर्वतानिदेशदेशीतिवैसर्वमेतावतीहिसंख्यादशदशतस्त
 कृतदेशशतानितत्सहस्वसर्वतानित्रीणिछंदोसिभवतित्रेधाविहितंवाइदमन्त्रमज्ञानपा
 नंस्वादस्तदेतैराप्रोति १६॥४॥ तद्वाइदं ब्रह्मी सहस्वसंपन्नं तदेतदेकानाकृदसां सहस्वप्र
 तिजानने किमन्यत्सदन्यदुयामेतित्रिष्टुप्सहस्वमेकजगती सहस्वमेकनुष्टुप्सहस्वमेक
 तदुक्तमृषिणानुष्टुभमनुचर्चयमाणमिदं निचिकुः कवयो मनीषेतिवाचिर्वेतदेदंप्राणं न्य
 चायन्ति सततदुक्तं भवति सहे श्वरो यज्ञ स्वीकृत्याणकीर्तिर्भवितारी श्वरो तु पुरायुषः
 प्रेतोरिति हस्माह कृत्स्ना स्तेषां आत्मा यद्वागभिहितप्राणेन मनसं स्यमानो वाचानानुभवति
 ब्रह्मी मभिसंपादयेदेष वै कृत्स्न आत्मा यद्ब्रह्मी सो यमात्मा सर्वतः शरीरैः परिवृतः स्तद्य

६४

या यमात्मा सर्वतः शरीरैः परिवृत एवमेव ब्रह्मी सर्वतः शब्दोभिः परिवृता मध्यं ह्येषामंगानां मात्मा म
 ध्यं कृदसां ब्रह्मी सहे श्वरो यज्ञ स्वीकृत्याणकीर्तिर्भवितारी श्वरो तु पुरायुषः प्रेतोरिति हस्मा
 ह कृत्स्ना स्तेषां आत्मा यद्ब्रह्मी तस्माद्ब्रह्मी मेवाभिसंपादयेत् १७॥५॥ तद्वाइदं ब्रह्मी सहस्वसं
 पन्नं तस्य वा एतस्य ब्रह्मी सहस्वस्य संपन्नं स्यैकादशानुष्टुभो ज्ञानि भवति पंचविंशतिश्चा
 नुष्टुभजानेव भूयसा कनीयस्तदुक्तमृषिणा वाचमष्टोपदी महमित्यष्टौ हि चतुरक्षराणि भ
 वेति न वस्तु किमिति ब्रह्मी संपद्यमाना न वस्तु तस्य शमितिसंयवे वा गृह्यात्स्यष्टुडा
 सरितन्वममइति तद्वदेत ब्रह्मी सहस्वमनुष्टुप्संपन्नं भवति तस्मात्तद्वासाणां ब्रह्म
 वाचमनुष्टुभतन्वसनिर्मिती ते सर्वा एषवाचः परमाविकारा यदेतन्महद्वक्ष्यते तदेतत्पंच
 विधमितममितस्वरः स स्यान्तते इत्युग्राथा कुब्जातमितं यजुर्निर्गद्यथा वाक्कृद्भि
 तसामाथोयः कश्च गच्छः सस्वर ओमिति सत्यं न स्यन्तते तदेतत्सुष्यं फलं वाचो यत्सत्यं सहे

॥२५॥

श्वरोयवास्वीकत्याषाकीर्तिर्निवितोः पुष्पं हि फलं वाचः सत्यं वदत्यर्थे न मूलं वाचो यदन्तं तं
 यथा वृक्षोऽपि मूलः शुष्यति स तु हतं त एवमेवान्तं तव दन्ता विमूलं मात्मानं करोति स शु
 ष्यति स तु हतं तस्मादन्तं न वदद्द्वयं तत्वेन न प्रराग्वा एतदिकं मक्षरं यदेतद् ३ मिति
 तद्यत्किंचोमि स्यात्तत्रैवास्मि तद् व्यते सयस्सर्वमाकुयाद्विद्या हात्मानं सुकामेभ्यो ना
 लं स्यादथेतत्सूयं मभ्यात्मयनेति सयस्सर्वमेति बुयासापिकास्य कीर्तिर्जायते सत्ता
 तत्रैव हन्या तस्मात्काल एव दद्यात्कालेन दद्यात्तत्संस्तान्ते मिथुनी करोति तयो मिथु
 नात्प्रजायते भूया भवति यो वेतां याचवेदयस्या एष विकारः स संप्रति विदकारो वै स
 को वाक्ये वास्ये शेषमिष्य ज्यमाना बुद्धी नाना रूपा भवति तस्यै यद्गुणं शुसप्राणी
 ययदुञ्जैस्तच्छरीरं तस्मात्तदा विराविहि शरीरं ॥१८॥ ६॥ तद्वा इदं च हती सहस्रं संप
 तस्मान्न तिर इव तिर इव तिर शरीरं मशरीरो हि शालोथय दुञ्जैस्तच्छरीरं १

॥२५॥

नंतद्यशः स इदं स भूतानामधिपतिः स य एव मेतमिदं भूतानामधिपतिं वेद विस्वसाहेवा
 स्माच्छोकात्प्रेतीति हस्माह महिदा सरेतरयः प्रत्येदो भूतेषु लोकेषु राजति तदा हयं दने
 न रूपेणानुलो क मभिसंभवती ३ अथ केन रूपेण मं लोकमा भवती ३ तद्यदुत्तस्त्रियालो
 हितं भवत्येन सत्तु पतस्मा तस्मान्नवी भस्तेता थयदेतलुरुषरेतो भवसादित्यस्य तद्
 पतस्मा तस्मान्नवी भस्तेतसोयमात्मममात्मनममुष्मा आत्मने सप्रयकृत्य सावा
 त्मा मुमात्मानमिमस्मा आत्मने संप्रयकृतिता वन्योन्यमभिसंभवतो नैना ह रूपेणानु
 लोक मभिसंभवत्यमु नौरूपेण मं लोकमा भवति ॥१९॥ ७॥ तत्रैते श्लोकाः ३ यदक्षरं प
 च विधं समेति युजो युक्ता अनियत्सं वहति सत्यस्य सत्यमनुयज्युज्यते तत्र देवाः
 सर्व एव भवति यदक्षरादक्षरमेति युक्ते युजो युक्ता अनियत्सं वहति सत्यस्य सत्य
 मनुयज्युज्यते तत्र देवाः सर्व एव भवति यद्वाचं च ८८ मिति यच्च नति यच्चास्याः क्रूरं यदु

बोध्यं हि ह्युक्तं वयो जन्म विदं नामायता समलं यच्छते धियस्मिन्नामा समलं यच्छते
 धित जदेवाः सर्वयुजा भवति तेन पाप्मानमपहस्य ब्रह्मणा स्वर्गं लोकमप्येति विद्वान्ने
 नवाचा खियं ब्रुवे नमस्त्री पुमान् ब्रुवन् पुमान् न ब्रुवे न न ब्रुवन् इति कश्चन उः इति ब्रु
 सत आगते महामिति तद्वा इदं ब्रुहती सहस्रं संपन्नं तस्य इतस्य ब्रुहती सहस्रं स्य संपन्नं स्य
 षट् त्रिंशत् महाराणा सहस्राणि भवन्ति तावति पुरुषायुषो ह्यसहस्राणि भवन्ति जीवाक्षरणे
 वजीवा हरा प्रोति जीवा ह्यजीवाक्षरमित्यन काममारो धदेवरथस्तस्य बाहु द्वि श्रोत्रे पक्ष
 सी चक्षुषीयुक्ते मनः संग्रहीता तदयं प्राणो धितिष्ठति तदुक्तं मुषिणा तेन यातं मनस्वाज
 वीयसी निमिषश्चिज्जीवीयसीति ज्वीयसीति ॥ २० ॥ इति त्रितीयाध्यायः ॥ आत्मा वा इ
 दमेक एवाय आसीन्नान्यत्किंच नमिषत्स इह तल्लोका न्युत्तजा इति समालोका

वा४.

॥२६॥

५३

नस्तजगामो मरीचीर्मरमापोदोभः परेण दिवं द्यौः प्रतिष्ठांतरिक्षं मरीचयः पृथिवीमरोया अनधस्ता
ता उवापः स ईक्षते मे नु लोका लोकापा लो नु सृजा इति सोऽष्टा एव पुरुषं समुद्रं त्यामूर्खं बतमभ्य
तपनस्याभितप्तस्य मुखं निरभिद्यत यथा उं मुखं दाग्वा चो गिननासिके निरभिद्यता नासि
काभ्याः प्राणः प्राणा द्युरक्षणी निरभिद्यता महीभ्या च श्वश्रुषणादित्यः कणौ निरभिद्यता
युष्माभ्याश्चोत्रं श्रोत्रादि शस्त्रादिरभिद्यत त्वचो लोमानि लोमभ्य उषधिवनस्य तयो ह्ययनि
रभिद्यत हृदया न्मनो मनसश्चंद्रमा नाभि निरभिद्यत नाभ्या उपानोपा ना-मृत्युः शिश्नं
निरभिद्यत शिश्ना देतोरितस उवापः ॥२१॥ १॥ ता एतदेव ताः सृष्टा अस्मिन्महत्सु णे प्राप
तं स्तमशनापि पासाभ्यामन्ववाज्जता एनमबुबुन्नायत नन्त्रः प्रजानीहियस्मिन्प्रतिष्ठि
ता अन्त्रमहमेति ताभ्यो गामानयता अन्त्रवन्त्रैव नोयमलमिति ताभ्यो श्वमानयता अ

34

बुधश्च वै नो यमलमिति ताभ्यः पुरुषमानयतां ब्रह्मवत्सुकृतं वतेति पुरुषो वावसु कृतं तां ब्रह्म
 वीद्यथा यतनं प्रविशते सग्निवाग्भूता सुखप्राविशद्वायुः प्राणो भूत्वा नासिके प्राविश
 दादित्यश्चक्षुर्भूत्वा क्षिणी प्राविशद्दिशः श्रोत्रं भूत्वा कर्णे प्राविशन्निषधिवनस्य तपो
 लोमानि भूत्वा त्वचं प्राविशंश्चंद्रमामनो भूत्वा हृदयं प्राविशन्मसुरपानो भूत्वा ना
 भिप्राविशदो पोरतो भूत्वा शिश्नं प्राविशस्तमशनापि पासेन ब्रह्मतामीवाभ्यामभिप्र
 जानीहीति तैः ब्रह्मवीदेतास्वैव बान्देवता स्याम ज्ञा म्येता सुभागिन्यौ करोमीति तस्माद्य
 स्यैकस्यैव देवतायेह विगृह्यते भागिन्या वेवास्यामशनापि पासेन वतः ॥२३॥ स इक्ष
 ते मेनु लोकश्च लोकपात्राश्चान्नमेभ्यः सृजादितिसोपोभ्यतपत्ताभ्यामिह प्राभ्या
 मूर्तिरजायत यावत्सामूर्तिरजायतान्नं वेतनं देन ह्यष्टपराडत्यजिघास तद्वाचाजि

घक्षतन्नाशक्रोहाचाग्रहीतुं सयुद्धेन हाचाग्रहैष्यदभिव्याहृत्य हैवान्नमत्रस्य तस्याणेनाजिघृ
 क्षतन्नाशक्रोहाणेन ग्रहीतुं सयुद्धेन हाणेनाग्रहैष्यदभिव्याहृत्य हैवान्नमत्रस्य तस्यां
 षाजिघृक्षतन्नाशक्रोहाचाग्रहीतुं सयुद्धेन हाचाग्रहैष्यदभिव्याहृत्य हैवान्नमत्रस्य तस्यां
 त्रेणाजिघृक्षतन्नाशक्रोहाचाग्रहीतुं सयुद्धेन हाचाग्रहैष्यदभिव्याहृत्य हैवान्नमत्रस्य तस्यां
 बाजिघृक्षतन्नाशक्रोहाचाग्रहीतुं सयुद्धेन हाचाग्रहैष्यदभिव्याहृत्य हैवान्नमत्रस्य तस्यां
 नसाजिघृक्षतन्नाशक्रोहाचाग्रहीतुं सयुद्धेन हाचाग्रहैष्यदभिव्याहृत्य हैवान्नमत्रस्य तस्यां
 तक्षिन्नेनाजिघृक्षतन्नाशक्रोहाचाग्रहीतुं सयुद्धेन हाचाग्रहैष्यदभिव्याहृत्य हैवान्नमत्रस्य तस्यां
 मत्रस्य तदपानेनाजिघृक्षतद्वावयस्तेषां नस्य ग्रहीयद्वायुरन्नायुवोरपयद्वायुः स
 इक्षते कथं न्विदं मृते स्यादिति स इक्षतं कतरं पश्येद्येति स इक्षतं यदि वाचोभि

व्याहृतं यदि प्राणेनाभिप्रायितं यदि बक्षुषा दृष्टं यदि श्रोत्रेण श्रुतं यदि त्वचास्पृष्टं यदि मनसा ध्यातं
 यद्यपानेनाभ्यापानितं यदि शिश्नेन विस्तृतं यदि मथकोहमिति स एतमेव सीमानं विदोयेत याद्वा
 राप्रापद्यत सैषा विदति नामिदास्तदेतन्नादनतस्य त्रयज्जवसथास्य यस्वप्नाज्यमावसथा
 यमावसथा यमावसथ इति संजातो भूतान्यभिव्येख्यस्मिन् हान्येवावदिषादिति स ए
 तमेव पुरुषं ब्रह्मतममपश्यदिदमद्वैमितीति तस्मादिदं देवानामेदं देवैर्नामतमि
 दं देवं संतमिदं इत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षेणिया इवेहि देवाः परोक्षेणिया इवेहि देवाः ॥२३॥
 ॥३॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ उपक्रमतगभिष्यः ॥ पुरुषे ह वा अयमादितो गमो भव
 तियदेतदेतस्मादेतत्सर्वं भ्यो गेभ्यस्तजः संभूतमात्मन्येवात्मानो विभर्ति तद्यदास्त्रि
 यासि च तथैव न जनयति तदस्य प्रथमजन्मतस्त्रिया आत्मन्यग इति यथास्वम

गतपातस्मादेनां न हिनस्ति सा सैतमात्मानमजगत्भावयति सा भावयित्री भावयितव्या नवति
 तस्त्री गमो विभर्ति सोऽयं एव कुमारजन्मनो गेधि भावयति स यत्कुमारजन्मनो गेधि भा
 वयत्यात्मानमेव तद्भावयत्येषा लोका नासतस्या एव संतता होमे लोकास्तदस्य द्वितीयज
 न्मसौ स्या यमात्मा पुण्येभ्यः कर्मभ्यः प्रणिधीयते या स्या यमितर आत्मा कुर्याद्वियोग
 तः प्रेति स इतः पुन्यन्नेव पुनज्जायते तदस्य तृतीयजन्मतदुक्तं मुषिणा गमेनुसन्ने
 न्वेषामेव देवमहं देवानां जनिमानि विश्वा शतं मायुरजायसी ररक्षन्नेधः येनां जव
 सानिरदीयति गमे एवेतच्छ्रुत्वा नो वा मदेव एव मवाच स एव विद्वानस्माच्छरीरमेह
 दृष्टुं उक्तं म्यामुषि न्स्वर्गलोके सर्वो कामानां स्वा मृतः समभवत्समभवत् ॥२४॥
 ॥ इति चमोऽध्यायः ॥ यथास्त्वनगभिष्यः ॥ कायमात्मैति वयमुपास्महे कतरः संजा

स्त

स्मायेनवापश्यति येनवा शृणोति येनवा गन्धानाजिघ्रसि येनवा वाचं व्याकरोति येनवा स्वा-
 दुवा स्वादु च विजानाति येन दृष्टं दृश्यं मनश्चेतस्तेजानमन्तानविज्ञानं प्रज्ञानं मेधा
 दृष्टिर्धृतिर्मतिर्मनीषा जूतिस्मृतिः संकल्पः क्रतुरसुः कामावसादिति सर्वाण्येवैता-
 नि प्रज्ञानस्य नाम धेयानि भवन्त्येषु बुद्धिषु इदं एव प्रज्ञापातिरने सर्वदेवा इमानि च पच-
 मन्तानि पृथिवी वायुराकाश उनापो ज्योतिषीत्येतानि मानि ब्रह्म इमि आणीव बीजा-
 नीतरोणि चैतराणि चोद्भूतानि च जलरुजानि च स्वेदजानि चोद्भूतानि च आगावः
 पुरुषा हस्तिनो यत्किंचेदप्राणिजंगमं च पतञ्चि च यच्च रक्तावरं सर्वं तत्प्रज्ञानं प्रज्ञा-
 नि प्रतिष्ठितं प्रज्ञाने त्रैलोक्ये प्रज्ञाप्रतिष्ठा प्रज्ञानं ब्रह्म स एतेन प्रज्ञेनास्मिन्नास्माक-
 माहुः क्रम्याभुभिस्त्वमो लोकैः सर्वा कामानाप्तामृतेः समभस्मभवतो ॥ २५ ॥ इति ष-

व १

॥ २९१ ॥

वतु ३

वा ३

ष्टोऽध्यायः ॥ बाह्ये मनसि प्रतिष्ठिता मनो मेवाचि प्रतिष्ठिता विरावीर्मरधि वेदस्य मन्त्राणीरु-
 श्रुतमेमाग्राहासीरनेनाधीतेन अहोरात्रात्सं दधाम्यतं ब्रह्मामिसं ब्रह्मामिरामाम-
 बतु न हंकारमक्वमां मतु वक्कारमवतु वक्कारा ॥ २६ ॥ सप्तमोऽध्यायः ॥ इति द्वितीयाणिक-
 समाप्ते ॥ ७७ ॥ अथातः सहिताया उपनिषत् पृथिवी पूर्वरूपं द्यौरूपं वायुः सहितो-
 मा दुर्क्य उनाकाशः सहिते सस्य माक्ष्यो वेदया चक्रे सहा विपरिहृतो मेने न मेस्य पुत्रे
 ण समगादिति समाने वेत सरिहृतो मेने इत्यागस्यः समाने येत द्रवति वायुश्चाकाश-
 श्वेत्यधिदेवतमथाध्यात्मैकं पूर्वरूपं मन उनेतरूपं प्राणः सहितो ति श्रुवीरो मा दुर्क्यो
 य होस्य पुत्रो अहज्येष्टो मनः पूर्वरूपं वायु त्तरूपं मनसा वा अग्ने संकल्पयत्यु-
 वा व्याहरति तस्मान्मन एव पूर्वरूपं वायु त्तरूपं प्राण स्तव सहितो तिसमाने न मेने कीरज-

५४

पितृश्च पुत्रस्य च स एषो अथः पृथिवी वाह नो मनो वा व्याण संहतः सय एव मेतां संहिता वेद
 संधीयते प्रजया पशुभिर्यशसा ब्रह्मवज्र सेन स्वर्गेण लोकैः न सर्वमायुरतीति नु मा इक
 यानां ॥ १ ॥ अथ शाकल्यस्य पृथिवी पूर्वरूपं द्यौरुत्तररूपं पृथिः संधिः पृथ्वीः संधिः
 तातदुतापियत्रैतद्वलवदन्त हन्सदधदहोरात्रे वषति द्यावा पृथिव्यो समधातामित्यु
 ताथा हरि तीन्वधि देवतमथा ध्यात्तं पुरुषो हवा अयु सर्वजा दंदे बिदले भवत इ
 त्याह स्तस्येदमेव पृथिव्या रूपमिदं दिवस्तत्राय मंतरेणा काशो यथा सौ द्यावा पृथि
 व्यावतरेणा काशस्तस्मिन् तस्मिन्ना काशे प्राण जायते यथा मुनि नाकाशे वायुराय
 तो यथा मुनि जीणि ज्योतीष्ये वमिमा नि पुरुषे जीणि ज्योतीष्ये यथा सो दिव्या दिव्य एव
 मिदं शिरसि चक्षु र्यथा सावतरि श्वे बिद्वन्मिदं मात्मानि हृदयं यथा यमग्निः पृथि

युः

व्यामेवमिदमुपस्थेरेत एवमुहस्म सर्वलोक मात्मानमनु विधायाहेदमेव पृथिव्या रूपमि
 दं दिवः सय एव मेतां संहिता वेद संधीयते प्रजया पशुभिर्यशसा ब्रह्मवज्र सेन स्व
 र्गेण लोकैः न सर्वमायुरतीति नु मा इक यानां ॥ १ ॥ अथ शाकल्यस्य पृथिवी पूर्वरूपं द्यौरुत्तररूपं पृथिः संधिः पृथ्वीः संधिः
 यतने प्रलणमंतरे क्षायतनमुभयमंतरेणाथय येन निभु ब्रुवंतमुपवदं द्योष्टावराभ्यां
 स्थानाभ्यामित्येनं ब्रुयादथय येन प्रलस्म ब्रुवंतमुपवदं द्योष्टाउत्तराभ्यां स्थाना
 भ्यामित्येनं ब्रुयाद्यस्मै वोभयमंतरेणाह तस्य नास्त्युपवादाय हि संधि विवर्त्तयति त
 त्रिभुजस्य रूपमथय द्युद्धं अक्षरे अमि व्याहरति तत्प्रलस्म स्या ग्यउ एवोभयमंतरे
 णोभयव्याप्तं भवत्येन्नाद्य कामो निभु जं ब्रुयात्स्वर्ग कामः प्रलस्म मुभय काम उभय
 मंतरेणाथय येन निभु जं ब्रुवंतं परउपवदं पृथिवी देवता मारः पृथिवी त्वा देवता

जं

रिष्यतीत्येनंब्रयादथयद्येनंप्रलम्बबुवंतंपरउपवदेदिवंदेवतामारोयौस्तोदेवतारिष्यती
 येनंब्रयादथयद्येनमुभयमंतरेणबुवंतंपरउपवदेदंतरेरिष्यंदेवतामारोतरेरिष्यंत्वादेव
 तारिष्यतीत्येनंब्रयाद्यथातुकथाचबुवंन्वाबुवंतवाब्रयादभ्याशमेवयत्तथास्यानत्वे
 बान्यत्कुशलाद्वास्त्रिणंब्रयादित्युन्मैवब्राह्मणंब्रयान्नोतियुन्मैवनब्राह्मणंब्रयान्नमो
 अस्तुब्राह्मणेभ्यइतिहस्माहशूरवीरोमाउकेयः॥३॥अथोतानुव्याहाराःप्राणवशादिति
 व्यास्यएनंप्राणवशासुपवदेकक्रुवंचेन्मन्येतप्राणवशांसमधी॥३॥प्राणमावशांसदधतंन
 शक्रोषीत्याहप्राणस्वावशाहास्यतीत्येनंब्रयादथचेदशक्रुवंतमन्येतप्राणवशांसमधि
 सिषतंनाशकःसधातुंप्राणस्वावशाहास्यतीत्येनंब्रयाद्यथातुकथाचबुवंन्वाबुवंतवाब्र
 यादभ्याशमेवयत्तथास्यानत्वेबान्यत्कुशलाद्वास्त्रिणंब्रयादित्युन्मैवब्राह्मणंब्रयी

न्नातियुन्मैवनब्राह्मणंब्रयान्नमोअस्तुब्राह्मणेभ्यइतिहस्माहशूरवीरोमाउकेयः॥४॥अथ
 स्वत्माहर्निर्भुजवक्राःपूर्वमक्षरंपूर्वरूपमुत्तरमुत्तररूपंयोवकाशःपूर्वरूपोत्तररूपे
 अंतरेणसासहितेति सयएवमोसहितोवेदसंघीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्म
 वज्रसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायुरेत्यथयद्युमोनिर्भुजवक्रादितिहस्माहइत्यो
 माउकेयःपूर्वमेवाक्षरंपूर्वरूपमुत्तरमुत्तररूपंयोवकाशःपूर्वरूपोत्तररूपेअ
 तरेणयेनसंधिं विवर्तयतीत्येनस्वरास्वरविज्ञानातियेनुमाजामाजाविभूजतेसा
 सहितेति सयएवमोसहितोवेदसंघीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवज्रसेनस्व
 र्गेणलोकेनसर्वमायुरेत्यथाहास्यपुत्रज्जाहमध्यमःप्रातीबोधीपुत्रोक्षरंस्वल्प
 मेअविकर्षन्नेकीकुर्वन्त्यथावर्णमाहतद्यासोमाजापूर्वरूपोत्तररूपेअंतरेण

संधिविज्ञपनीसामतद्वतिसामेवाहसंहितामन्यइति तदप्येतद्विषणोक्तं बृहस्पतेन परः सा
 न्नाविदुरितिसयएवमेतासंहितोवेदसंधीयते प्रजयापशुभिर्यशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण
 लोकैः न सर्वमायुरेति ॥ १ ॥ बृहदथतरयोरूपेण संहिता संधीयते इति तौ रक्ष्यो वाग्विरथतर
 स्य रूपे प्राणो बृहत्तुभाभ्यामुखलुसंहिता संधीयते वाचा च प्राणेन चेतस्याहस्माप
 निषदिसंबत्सरं गारक्षयते तौ रक्ष्येति तस्याहस्ममात्रायासंबत्सरं गारक्षयते तौ रक्ष्येति
 दप्येतद्विषणोक्तं रथतरमाजभारावसिष्ठः ॥ नरदाजो बृहदाचक्रैर्जनेरितिसयएव मे
 तासंहितावेदसंधीयते प्रजयापशुभिर्यशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकैः न सर्वमायु
 रिति वाक्प्राणेन संहितेति कोठरव्यः प्राणः पवमानेन पवमानो विष्वेद्विष्वेदो
 स्वर्गेण लोकैः न स्वर्गो लोको ब्रह्मणा सैषा वरपरा संहिता सयो हेतामवरपरा संहिता

वै२

॥ ३२ ॥

वैदेवैव स प्रजयापशुभिर्यशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकैः न संधीयते यथै संहिता सयदि परेण
 वोपसृतः स्वेन वार्थनाभि व्याहरेदभि व्याहारे नैव विद्यादिव संहिता गमविदुषा देवानामेवं
 न विष्णुतीति शशुनथास्यात्सयएवमेतासंहितावेदसंधीयते प्रजयापशुभिर्यशसा ब्र
 ह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकैः न सर्वमायुरेति वाक्साहितेति पंचालचंडो वाक्वेदेदः संधीयते वा
 चा चंद्रो सिवाचामिजाणि संदधति वाचा सर्वाणि भूतान्यथो वागे वेदं सर्वमिति तद्व्यजेत द
 धीते वाभाषते वा वाचित द प्राणो भवति वाक् प्रणो रक्ष्ययत्रुल्लोवा भवति स्वापिति वा
 प्राणेतदा वाग्भवति प्राणस्तदा वाचरेत्किं तावन्त्यान्यरी लोवाग्वेमाता प्राणः पुत्रस्तदप्येत
 दविषणोक्तं मेकः सपुणः ससमुद्रमा विवेश स इदं विष्वनुवने विचष्टातो पाके न मनसा पश्य
 मिति तस्मात्तारोत्क्रे स उरैर्त्किं मातरमिति सयएवमेतासंहितावेदसंधीयते प्रजया

या४

पशुभिर्यज्ञसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकैः न सर्वमायुरे सथातः प्रजापतिसंहिता ज्ञाया पूर्वस्तु
 पपतिरुत्तररूपे पुत्रः सधिः प्रजननं संधानं सैषादितिः संहितादिति हीदै सर्वयदिदं किंच
 पिता च माता च पुत्रश्च प्रजननं च तद्व्यतद्विणोक्तमदिति माता सपिता सपुत्र इति सय
 एवमेतां संहिता वेदसं धीयते प्रजया पशुभिर्यज्ञसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकैः न सर्व
 मायुरेति सर्वमायुरेति ॥ ६ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ प्राणो वंश इति स्कविः शाकृत्यस्तं यथाशा
 लावंशो सर्वे न्येवंशाः समाहिता स्युरेव मस्मिन् प्राणे चक्षुः श्रोत्रं मनो वाग्निं दियानि शरी
 रं सर्वं ज्ञात्मा समाहितं तस्यैतस्यात्मनः प्राण उष्णरूपमस्थी नित्यं शरीररूपमज्ज्ञानस्व
 ररूपं मांसं लोहितं मिश्रं तदन्यच्चतुर्थं मेतस्कारूपमिति हस्माह रुस्यो मांडूक्यस्त्रयं त्वे
 व न एतस्योक्तं तस्यैतस्य त्रयस्यास्त्रामजा पर्वणा मिति जीणीतः षष्टि शतानि जीणी

तस्तानि सप्तविंशति शतानि भवन्ति सप्तचवैतानि विंशतिश्च संवत्सरस्या होरात्राः स एषो हः
 संमानश्चक्षुर्मयश्चोत्रमयश्चंदोमयो मनोमयो वाङ्मयज्ज्ञात्मा सय एवमेतमहः संमानं च
 क्षुर्मयश्चोत्रमयश्चंदोमयं मनोमयं वाङ्मयमात्मानं वेदाहासायुज्यं सरूपं तां स लोक्ता
 मश्रुते पुत्री पशुमान्भवति सर्वमायुरेति ॥ ७ ॥ अथ कौठर्यस्त्रीणि षष्टि शतान्यक्षराणां
 त्रीणि षष्टि शतान्युष्णानां त्रीणि षष्टि शतानि संधीनां यान्यक्षराण्येवोच्चा माहानि तानि या
 नूष्णानां चोच्चा मरात्रयस्तायां संधीनोच्चा माहोरात्राणां ते संध्यदस्य धिदेवतमथाध्या
 स्यान् यान्यक्षराण्यधिदेवतमवोच्चा माहोरात्राणां ते संध्यदस्य धिदेवतमवोच्चा म
 मज्ज्ञानस्ते ध्यात्ममेव हवे संप्रति प्राणो यन्मज्ज्ञे तदेतौ न हवो ऋते प्राणा देतः सिच्येते
 यदा ऋते प्राणा देतः सिच्येते तूर्येन संभवद्यात्संधीनधिदेवतमवोच्चा मपर्वणितां

अध्यासतस्येतस्य त्रयस्यास्त्रांमनां पर्वणामिति पंचेतश्च चारिं शक्यतामिति पंचेतस्तदशी
 तिसहस्रं भवत्यशी तिसहस्रं वा अकृतिनो बृहती रहरभिसं पादयुतिस एषोक्षरसमानं
 अक्षुर्मयः श्रोत्रमयश्चक्षुर्मयो मनोमयो वा अयं आत्मा स एव मे तमक्षरसमानं च
 क्षुर्मयं श्रोत्रमयं चक्षुर्मयं मनोमयं वा अयं आत्मानं वेदाक्षराणां सायुज्यं स्वरूपतां स
 लोकांतामश्नुते पुत्रीपशुमान् भवति सर्वमायुरेति ॥ चत्वारः पुरुषा इति बाध्वः शरी
 रपुरुषश्चक्षुः पुरुषो वेदपुरुषो महापुरुष इति शरीरपुरुष इति यमो चा मस्य एवायं
 देहिब्रह्मात्मा तस्य यो यमशरीरः पुत्रात्मा सरसश्चक्षुः पुरुष इति यमो चा मयेन वे
 दान्वेदं ऋग्वेदं यजुर्वेदं सामवेदं तस्येतस्य ब्रह्मा रसस्तरस्या इत्याणं ब्रह्मिष्ठं कवीतयो
 यज्ञस्या त्वणपश्येन्महापुरुष इति यमो चा मसंब्रह्म एव पुं ध्वं सयन्नन्यानि भूता
 माक्षरसमाना एव तस्येतस्याकारो रसो वेदपुरुष इति यमो चा ३

यैकाभावयन्नन्यानि तस्येतस्या सा वादित्योरसः स यश्चायमशरीरः पुत्रात्मा यश्चासा
 वादित्य एव मे तदिति विद्या तस्मात्पुरुषपुरुषं प्रत्यादित्यो भवति तदप्येतदृषिणोक्तं चित्रं
 देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मयं वरुणस्याग्नेः आया वावापृथिवी अत रिक्षं सू
 यं आत्मा जगतस्तस्युषश्चैत्येतामनुविधं संहितां संधीयमानो मन्य इति हस्माह बाध्व
 एतं स्रैव बह्वचामहस्युक्थेमीमांसा एतमग्नावध्वयं एतमहवते कंदो गा एतमस्यामे
 तदिव्यं वायावेतमाकाश एतमप्स्वतमोषधीषे तं वनस्पतिषे तं चंद्रमस्य तं क्षत्रेष्ठे तं
 त्वेषु भूतेषु तेमव ब्रह्मत्या चक्षते स एष संब्रह्म रसमानं अक्षुर्मयः श्रोत्रमयश्चक्षुर्मयो
 मनोमयो वा अयं आत्मा स एव मे तं संब्रह्म रसमानं चक्षुर्मयं श्रोत्रमयं चक्षुर्मयो
 मनोमयं वा अयं आत्मानं परस्मै शंसति ॥ १॥ दुग्धं दौहा जस्य वेदा भवति न तस्या

नूक्ते भागोस्ति न वेद सु कृतस्य पंथानमिति तदप्येतद्विषणोक्तं यस्ति त्याज्यसचिविदं सखायं
 न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति यदी शृणोत्यत्र कश्चि नोति न हि प्रवेद सु कृतस्य पंथानमि
 तिन तस्या नूक्ते भागोस्ति न वेद सु कृतस्य पंथानमिति तदप्येतद्विषणोक्तं भवति तस्मादवविद्वा
 न परस्मादग्निं चिनुयात् न परस्मै महाव्रते न स्तुवीत न परस्मा एतदहः वासे त्काम
 पित्रे वाचायाय वात्रोसे दातुमन एवा स्य तत्कृतं भवति स यश्चायम्वारीरः पुत्रासाय
 २४ श्वासावाहित्यं कमेतदित्येवोच्यमतीयत्र विहीयेते च इमा इवादिष्यो द्यते नरश्मयः
 प्रादुर्भवति लोहिनीयो भवति यथामजिष्ठा व्यस्तः पायुः काक कुलाय गच्छि क मस्य
 शिरो वायति संपरेतो स्यात्मानचिरमिव जी विष्यतीति विद्यास्य त्वरणीयं मन्यत
 तत्कुर्वीत यदति यश्च दूरक इति समजयेदादित्य त्वस्य रत स इत्येका यत्र ब्रह्मापवमाने

शिरसं वा २

तिषकुद्वयं तमसस्य रीत्येका थापियत्र किं इ इवादिष्यो द्यते रथनाभिरिवाभिरव्यायेत किं
 दावाकायापत्रोत्तदप्येवमेव विद्या दथाप्या ददेवो ददेवाजिस्त शिरसं वात्मानं पश्येद्दि
 पयस्ते वाक् न्या के जिस्त न वा द्येया ता तदप्येवमेव विद्या दथाप्या पि धाया क्षिणी उप
 क्षेत तद्यथा बट रकाणि संपतंती बट द्यते तानियदान पश्ये तदप्येवमेव विद्या दथाप्य
 पि धाय कणो उप शृणुयात् स एषा ग्निरिव प्रज्वल तोरथस्यैवोपक्षिप्त यदान शृणुयात् तद
 प्येवमेव विद्या दथापियत्र नील इवाग्निर्द्वयते यथामयूरग्रीवामेव वा विद्युते पश्येन्मे
 द्येवा विद्युतेन पश्येन्महामेद्वेवा मरीचीरिव पश्येत्तदप्येवमेव विद्या दथापियत्र भूमि
 ज्वलंतीमिव पश्येत्तदप्येवमेव विद्यादिति पुत्यसद्वीनान्यधस्वप्नाः पुरुषरुल्लुल्ल
 दंत पश्यति स ए न हेति वराह ए न हेति मर्कट ए न मास्व दयस्या शुवायुरनं प्रवहति

सुषर्णेखादि तापगिरतिमध्वभ्रातिविसानि मक्षयस्यैकपुंडरीकं धारयति स्वैर्वराहैर्युक्ते
 याति रुद्रा धेनुं रुद्रवत्सं न तदमाती दक्षिणा मुखे ब्रजयति सयद्यते वा किंचि सय्य
 दुषोषपायसंस्काती पावं अपयित्वा राजीसूक्तं न प्रस्य चंडत्वा न्येनानेन ब्राह्मणा
 न्भोजयित्वा चरुस्वयं प्राप्ती यास्यो तो श्रुतो गतो मतो नेतो दृष्टो विज्ञातो नादिष्टः श्रोता
 मता दृष्टा देशो द्याविज्ञाता प्रज्ञाता सर्वेषां भूतानां मतरपुरुषः समं भ्रातृतिविद्यात् ॥१०॥
 ॥४॥ अथ स्वस्त्रियसर्वस्यैवाचउपनिषत्सर्वास्ते वै माः सर्वस्यैवाचउपनिषदइमास्ते
 वाचस्ते पृथिव्या रूपं स्य शो जंतरिक्षस्योष्माणो दिवस्वराजने रूपं स्य शो विषो रू
 ष्माणः सामवेदस्य स्वराश्च ध्रुवो रूपं स्य शोः श्रोत्रस्योष्माणो मनसस्वराः प्राणस्य
 रूपं स्य शो जपानस्योष्माणो व्यानस्य स्वरा अथ स्वस्त्रियदैवी वीणा भवति न दनुर्ल
 ल आदित्यस्य स्वराः ऋग्वेदस्य रूपं स्य शो यजुर्वेदस्योष्मा २

तिरसौ मानुषी वीणा भवति यथास्याः शिर एवममुष्याः शिरो यथास्याः उदरमेवममुष्याः जंभणं यथास्ये
 जिह्वमेवममुष्ये वादनं यथास्यास्तं जय एवममुष्याः जगुत्तयो यथास्याः स्वरा एवममुष्याः स्वरा यथास्याः
 स्य शो एवममुष्यास्य शो यथास्ये वैयं वाचवती तर्जनी वस्येवमसौ शब्दवती तर्जनी यथास्ये वैयं लोम
 शो न चर्मणा पिहितो भवत्येवमसौ लोम शो न चर्मणा पिहितो लोम शो न हस्मै वै चर्मणा पुरा वीणा ज
 पिदधति संयो है तो दैवा वीणा वेद श्रुतवदनो भवति भूमि प्रास्य कीर्तिर्भवति यत्र क्वा यो वा चो भा
 वते विदुरे नंतत्राथा तो वाग्मसो युस्यां संसद्य धीया नो वा भाषमाणो वा न विरुरुचुषत तत्रैता मु
 चं जपे दोष्ठा यि धाना न कुली दंतैः परिचृता पविः ॥ सर्वस्यैवाच ईशाना चारु मा मिह वा दयेदिति
 वाग्मसः ॥ ११ ॥ ॥ अथ हास्मा एतत्सुल्लहारितो वाग्मस्मणामि वो पो दा हरति प्रजापतिः प्रजा
 हाव्यसं सत संवत्सरः सकं दौ निरात्मानं समदधाद्य कं दौ निरात्मानं समदधा तस्मात्सं हि

तातस्येवाएतस्येसंहितायेणकारोबलंषकारः प्राणआत्मासयोहैतौणकारषकारावन्तुसंहितमृचोवे
 दसबलांसप्राणांसंहितावेदायुष्यमिति विद्यात्सयदिविविकित्सणकारंब्रवाणी३।अणकारो
 इति।सणकारमेवब्रूयात्सषकारंब्रवाणी३।अषकारोइति।सषकारमेवब्रूयात्तयदयमनुसंहित
 मृचोधीमहेयञ्चमांडुकेयीयमध्यायंप्रबूमस्तेननोणकारषकाराउपाप्रावितिहस्माहहस्वा
 मांडुकेयोथयदयमनुसंहितमृचोधीमहेयञ्चमांडुकेयीयमध्यायंप्रबूमस्तेननोणकारषकारा
 उपाप्रावितिहस्माहस्थविरःशाकल्यएतद्वस्मैतद्विदांसआहुर्कषयःकावषयाःकिमर्था
 वयमध्यामहेकिमर्थावयंयक्ष्यामहेवाचिहिप्राणंजुहूमःप्राणेवावाच्योत्येवप्रभवः
 सएवाप्ययस्ताएताःसंहितानानंतैवासिनेप्रब्रूयान्नासंवत्सरवासिनेनाप्रवक्तुइत्यावा
 र्यान्नाचार्याः॥१२॥६॥इतिद्वितीयोऽध्यायः॥इतिरुतीयारण्यकसमाप्तं॥विशमद्यवन्विदा

गातुमन्तुं संसिषोदिशः॥शिक्षाशचीनांपतेपूर्वीणांप्रवृत्तसो॥आनिष्ठमभिष्टिभिःप्रवेतनप्रवेतय॥इदं
 न्यायनइषएवाहिशक्रः॥रायेवाजायवज्जिबः॥विष्टवज्जिन्जस॥महिष्टवज्जिन्जस॥आयाहिपि
 बमत्स॥विहारायःसुवीर्यभुवोवाजानांपतिवैशो॥अनु॥महिष्टवज्जिन्जसैयः॥विष्टवज्जिन्जसैयः॥
 महिष्टमद्योनाचिकलोअभिनेनय॥इदेविदेतमुक्तुषवशीहिशक्रः॥तमूतयेहवामहेजेतारमप
 राजितो॥सनःपर्वदतिदिषः॥कतुश्छंदकृतंरुहता॥इदधनस्यसातयेहवामहेजेतारमपराजितो॥स
 नःपर्वदतिदिषः॥सनःपर्वदतिस्त्रिधः॥पूर्वस्ययत्नेअदिवःसुम्नजायेहिनावसोपूतिः॥विष्टरा
 स्यतइवोहिशक्रः॥नूनंतोनव्यसन्न्यसेपमोजनस्यरुजहना॥समन्यबुब्रवावैहभूरोयोगोषु
 गच्छतिसखासुत्रोवोअदया॥एवात्येवैवात्यग्ना॥इ॥एवात्येवैवाहीदं॥एवात्येवैवाहिविला॥
 एवात्येवैवाहिपूवन्॥एवात्येवैवाहिदेवा॥एवाहिशक्रोवशीहिशक्रोवशीअनु॥आयोमन्य

यमन्यवउपोमन्यायमन्यवेउपेहि विश्वयः विदामघवन्विदोमं॥१॥इतिचतुर्थारण्यकं समाप्ता उ०
महाव्रतस्यपंचविंशतिसामिधेयएकविंशतौ प्रागुपोत्तमायाः समिधाग्निमिति चतस्रो वैश्वय
र्मणऋषभउपाते भनीयउपांश्चाज्यप्रउगे विश्वजितो होत्राश्चतुर्विंशदीरयंतीरपस्पवइति
चब्राह्मणा कंस्यावयेत प्रातः सवनेतीव्रस्याभिवयसोऽनस्यपाहीति माध्यादिनेत्रिकुडुकेषु महि
षोयवाशिरमितिस्तोत्रियुएदयात्पुनः परावतइंदायहि द्यौरसुरोऽननन्तता प्रोषस्मेपुरार
थमित्येतानुरूपश्चतुर्विंशान्मरुत्वतीयस्यातानोस्तत्पुमेजरितः साभिवेगः पिबासो ममभि
यमुयतईः कयाशुभासवयसः सनीलामरुत्वइदं वृषभोरणाय जनिष्ठाउग्रः सहस्र
तुरायेति मरुत्वतीयं संस्मृतं मरुत्वतीयं होता विसंस्मृतं संचरेण निष्कम्याग्नीध्रीयेतिस्वभा
ज्याहुती जुहोत्योदुवरेण सुवरेणानुमामिदोऽनुमो वृहस्यतिरनुसोमोऽनुवाग्देव्यावीत॥

अनुमामिजावरुणा विहावतामनुद्यावापृथिवीपूर्वहूतोऽनादित्यामाविश्वेऽनवतुदेवाः सप्रराजानोयुठ
राभिषिक्ताः वायुः पूषावरुणः सोमोऽग्निः सूर्योऽभिषेत्रवत्विहमानुपितरोमाविश्वमिदं चभूतं पृथ्वि
मातरो मरुतस्वर्गः। येऽग्निजिह्वा उतवायजत्रास्तेनादेवाः सुहवाः शर्मयच्छतेति दक्षिमाजी
लीयेदशस्रुच्युत्तमां चतुर्गृहीतं पूर्वमवदायोत्तरतोऽग्निरुपनिधाय विहरणप्रभृति मध्यदिने
माज्जालीयो जागरितो भवति तस्मिन्परिचृते जुहोति प्राग्द्वारे बोद्गद्वारे वा प्राग्द्वारे वाग्नि
रिवाना धृष्यः पृथिवीव सुषदा नूया समतरि स्मिवा नाप्यंघोरिवाना धृष्या नूया संसूर्यइवा
पति धृष्यश्चइमा इव पुनर्भू नूया संमन इवा पूर्ववायुरिव श्लोकभू नूया समहरिवत्चरात्रिरि
वपियो नूया संगा वइव पुनर्भू वो मिथुनमिव मरीचयो नूया समाप इवर सउषधय इवरूपं नूया
समन्त्रमिव विभुयज इव प्रभू नूया सब्रह्मवलोके क्षत्रमिव श्रिया नूया संयदग्न एषा समिति

र्भवा तीत्यत्र विमजाथ वीथेति त्रीण्यनन्वचमत्र तिष्ठनादित्यमुपतिष्ठते पर्यावृत्ते प्रदक्षिणमा
 वृत्त्येतैश्च वा ३ स्वाहाकारैरेत्यवा ३ इदं मधु ३ इदं मधु ३ इमतीव सुतोयिवा ३ इदं मधु ३ इदं मध्विति च
 प्रेष्याः संशास्ति पूणं भस्ति स्त्रोव माः बहुत्तमा इमधिष्य मुदं भं चत्रिः प्रदक्षिणं परिव्रज्ना
 थदक्षिणेः पाणिभिर्दक्षिणानूरूना घ्राणा एषवा ३ इदं मधु ३ इदं मध्विति वदत्य॥ ७॥ या रु
 ते स्तोत्रे त्रैधं निनयाथात्रोत्तरं च माज्जालीये शेषमेतवेदीति प्रदक्षिणमग्निनिष्क्रम्याग्नेण
 यूपं पुरस्तात् स्य ऊर्खस्तिष्ठन्नग्नेः शिर उ पतिष्ठते नमस्तो गायत्राय यत्ते शिर इति ते नैव य
 थेतं प्रत्येत्य दक्षिणमुद ऊर्खः पक्षान्नमस्तोराथं तराय यस्तो दक्षिणः पक्ष इत्यपरेणाग्निपु
 क्कमतिक्रम्य प्रा ऊर्ख उत्तरं नमस्तो बृहते यस्त उत्तरः पक्ष इति पश्चाद् प्रा उ पुक्कं नमस्तो भद्राय य
 त्तो पुक्कं याते प्रतिष्ठति दक्षितः पुक्कस्यात्मानं नमस्तो राजनाय यस्त आत्मेति ॥ १॥ यथेतं सदः

७१

113911

प्रसर्पति पुरस्तात् स्वतु पट्टो भवति स्थूणेरज्जुविवध इत्येतत्पश्चात्त्यतीर्थे न पण्योद्योत्तरेणाग्नीध्रीय
परिव्रज्या पूर्वया दारा सह संवधिस्थानुत्तरेणोदुंबराणि काष्ठानि प्रैस्वस्य भवति पात्राशानि मिश्रा
णि वात्रीणि फलान्युभयतस्तद्वानि देवासूच्य श्वतावस्य इषुमात्रः प्राहुः प्रैस्वानि मुष्टिकः स्तिर्य
दुदगम्यः प्रागग्राभ्यां सूचीभ्यां समुत्तोदक्षिणोत्तरे स्तूणे निखायाभितो होतुषदनं वीवधमसा
दधात्मा ॥ स्वसंमितं कर्तुः कुष्ठासुक्ष्मिणां प्रैस्वस्य भवति रज्जुभ्यामूर्ध्वमुदयति दक्षिणतो
दक्षिणयोत्तरतः सव्ययाहाभ्यं त्रिगुणे स्यातां सव्यदक्षिणे पंचव्यायामेदिगुणे वीवधे त्रिः प्रदक्षिण
पर्यस्योर्ध्वमंघ्रिनिष्ठं कंबध्वातिशारवाभिर्बसीभिर्वापर्यं षण्यप्रकंपिचतुरंगुले नैषविभूमः
प्रैस्वस्यान्मुष्टिमात्रेण वा दक्षिणत उदाहिततरः समो वापदमात्रे धिष्यात्मा ॥ निक्षिते प्रैस्वे
होता बाणमोदुंबरं शततंतुमुभाभ्यां परिगृह्योत्तरत उपोहते यथावीणासप्रभिश्च दोनिश्च

तुरुत्तरैस्त्वनान्यस्योर्ध्वमुत्तयादशभिर्वागायत्रेणत्वाकंदसोदुहाम्योल्लिहेनत्वानुष्टुभेन
 त्वाकंदतेनत्वापाडतेनत्वात्रेष्टुभेनत्वाजागतेनत्वावेराजेनत्वादिपदेनत्वाति कंदसात्वेति कंद
 स्यनुक्रम्यस्त्वनानामनुपरिक्रमणमौदुंबर्यादयोशाखयासपत्ताशामूलदेशेनवाणेत्रिरुध्व
 मुल्लिखतिप्राणायत्वापानायत्वाव्यानायत्वाल्लिखामीत्यन्येभ्योपिकामेभ्यः पुनरपिनता
 ल्लिखामीतिब्रूयादथेनसशाखकंदोभ्यः प्रयकृतिभूतोभ्यस्त्वेतिपश्चाद्वैफलकेपाणि
 प्रतिष्ठापयतिप्राणमनुपेखस्वेतिप्राचपेखपणयतिव्यानमनुपेखस्वेतिनिर्यचमुपानम
 नीखस्वेत्यभ्यासंभूतुवस्वरितिजपतिप्राणायत्वेतिप्राचमेवव्यानायत्वेतितिर्यचमुपा
 नायत्वेत्यभ्यासंवसकस्यागायत्रेणकंदसरोहंतुतानन्यारोहामीतिपश्चाद्वैफलकेर
 तीप्रतिष्ठापयत्यथपूर्वैफलकंनानापाणिभ्यामभिपंतयथाहिस्वस्यन्मध्यमंकुबु
 धे॥

केनापस्युशेदयोर्वासंधिरुद्रास्त्वात्रेष्टुभेनकंदसरोहंतुतानन्यारोहामीतिदक्षिणसव्यतिहरस्यादिस्या
 त्वाजागतेनकंदसरोहंतुतानन्यारोहामीतिसव्यविश्वेत्वादेवाजानुष्टुभेनकंदसरोहंतुतानन्यारो
 हामीतिसमारोहतिपश्चात्त्वस्यधिस्यस्यदक्षिणेपादंघ्राचप्रतिष्ठापयत्यथसव्ययदेतरश्चाप्येदथेत
 रयदेतरोथेतरेनोभौविभूमौकुर्यात्कूर्चाहोत्रकाः समारोहंतिब्रह्मचोदुंबरीमासंदौमुद्राताय
 दिकस्मेचिदवश्यकर्मिणेजिगमिवेदादिश्यपालंघाडवरुत्पचरित्वातमर्थमेवमेवाजपयावृता
 रोहेत्॥४॥ प्रस्तोतारंसंशास्तिपंचविंशस्यस्तोमस्यतिष्ठबहुततीयास्वर्द्वयोदशासुवापरिशि
 ष्ठासुप्रथमप्रतिहारंप्रब्रूतादित्यद्वयोदशासुप्रवाचयतेतिजातृकर्ण्योक्तजपतिसुप
 र्णासिगरुत्मान्येमावाचैवदिव्यामिबहुवदिव्यतीबहुपतिष्यतीबहुकरिष्यतीबहुसनिष्य
 तीबहोभूयः करिष्यतीस्वर्गकंतीस्वर्दिव्यतीस्वः पतिष्यतीस्वः करिष्यतीस्वः सनिष्य

तीस्वरिमयं वक्ष्यंतीस्वर्माय जमानं वक्ष्यंतीमिति दीक्षिते यजमानशब्देनादीक्षिते स्वरमुमि
तियोस्यपि यस्यानतु वक्ष्यंतीमिति ब्रूयादु वक्ष्यवीर्याणि च संप्राणोवाचासमहवावासे च क्षुर्म
नसासमहमनसासं श्रोत्रमात्मनासमहमात्मनामयिमहायि नर्गामयि नर्गामयि नु
जामयि स्तोत्रोमयि स्तोत्रोमयि श्रोत्रोमयि श्रोत्रोमयि यत्रोमयि श्रीर्मयि कीर्तिर्मयि भुक्तिरि
त्याहुयवागिति जपति त्रयज्जाहावाः शस्त्रादेर्निविदः परिधानीयाया इति शब्दान्ध र्यवः का
रयत्येतस्मिन्नहनिषभूतमनंदद्यादाजपुत्रेण चर्मव्याधयं त्याघंति भूमिदुर्दुर्भिल्यश्च
काठवीणाभूतानां चर्मधुनंबलचारिणुश्चत्वेः संप्रवादेनैकेन सान्निध्ये वत्स्याय
स्तवते राजनस्तोत्रियेण प्रतिपद्यते ॥ ५ ॥ तदिहासमुबनेषु ज्येष्ठतां सुतेकीर्तिं मद्यवन्म
हित्वा भूय इहा बधेवीर्याय नृणामुत्तान्तरमंगीर्तिरु वक्ष्ये रिति तिस्रो जहं के स्वादो स्वादी

118211

यस्मादुनासृज्जासमदः सुमधुमधुनाजियोधीरित्यात्मन एते पदेऽद्वयपक्षपदे प्रसवदधा सञ्चायं
तोमधुवन्निदवाजिनोगामश्चरध्यमिदसंकिरत्येतयोश्चस्थान इतरेत्रियमहगोरश्ममात्मध
तोसंपक्षयोः पतनायनदंबद्वितीनामित्येतयेतानि व्यतिषजतिपादेः पादान्बहतीकारं
नदंबस्तुतराणि प्रथमायां च पुरुषासराण्युपदधातिपादे खेके कमवसाने लतीयवर्जं सस्त
तुविहरत्यपि निदर्शनायोदाहरिष्यामः तदिहासम्भुवनेषु ज्येष्ठपुनदंबओदतीनां। यतो
जज्ञउग्रस्त्वेषन्धुणोरु। नदं योयुवतीनां३। सद्योजज्ञानो निरिणातिशत्रून्पतिवोअ
ध्यानां३। अनुयंविश्वे मदंत्यूमाः षोडशनामिषुध्यसोमिसेवमेतांजिरन्यासुचेत्समा
म्नातासुराजनेनसाम्नास्तुवीरन्यथास्थानं ताइहेवेमाअसमाम्नातासुचेत्तुवीरन्य
साम्नातस्यतावतीरुद्वत्येतजताः त्रैसेदिहोएवेमाअन्यासुचेत्त्रावस्सुददोहसःस्ता

स्तदिहासेयेतदादिशस्त्रमविहृतश्चात्रप्रतिगरस्ताञ्जस्यसूदहोहसइयेतदादिः सूदहोहाःसू
 दहोहाः॥६॥प्रथमोऽध्यायः॥ग्रीवाः॥३॥यस्येदमारजस्तुजोयुजोवनंसहः॥इदस्यरेत्यब्रुहत्
 नाधषआदधर्बधाधषाणं धषितेशवः॥पुरायदीमतिव्यधिरिंदस्य धषितेशहः॥सनोदहो
 तुतरयिरयिपिशोगसंदृशं॥इदः पतिस्तवस्तमोजनेष्ठासूदहोहाःशिरोगायत्रमिदमिहा
 धिनोब्रुहदित्यन्यासुचेत्समाम्नातासुस्तुवीरंनुभयासंस्कानविपर्ययोसमाम्नातासु
 वेत्स्तुवीरन्मिश्रासुचस्तुक्तस्योत्तमोसूदहोहाविजवः॥सुतस्तेसोमउपयाहि यज्ञेम
 त्त्वामेदं पुरुवारं मध्यायामहिष्ठइदंविष्णुरोग्गणध्वोससाहतुर्वजहत्येषुवाचून्नु
 विगाहएषः॥सनोनेतारमहयामुदं॥इदोवसुसमजःपूर्वतेष्टाःपतिवामजीवी॥
 इदः शश्वद्विजोद्वजएवैः॥सूदहोहाइयेतत्रयंग्रीवाःशिरोविजवःसर्वमर्द्धव्यं॥७

॥६॥

नययन्तसमृद्धिमेयुस्त्वितिवाचयुसध्वर्युमबुद्धंवेदस्यभवत्योमुक्थशायजसोमस्येतीज्या
 येसंपेषितोयेयजामहइत्याग्यनिर्त्येयवयजतिव्यवान्येवानुवषट्कारोत्युक्तवषट्कारो
 नुमंत्रणमाहरत्यध्वर्युरुक्थपात्रमतिगतास्याश्वमसोश्वभक्षप्रतिरेव्यायहातापाडुपेरवा
 दवरोहस्यथैतप्रेस्वपुत्यचमवबध्नतियथाशंसितारंनक्षयिष्यंतनोपहनिष्यसीतिप्रेस्वस्य
 स्थायतनंउगासीनोहाताभक्षयस्यैतदुक्थपात्रंहातोपस्तेनजुपेनभक्षयतिवाग्दे
 वीसोमस्यतृप्यतु।सोमोमेराजायुःप्राणायवर्षतु।समेप्राणःसर्वमार्युर्दुहोमहदित्यु।
 तंहाभिष्टुविकाकृतीयसवनमन्यदैश्वदेवान्निविद्वानादस्यवामस्यपलितस्यहोतु
 रितिसलिलस्यदेवैतमस्यएकचत्वारिंशतमानोभदीयचतस्यस्कानरेकाहिकोवै
 श्वदेवस्यप्रतिपदनुचरोच्यवेतचेद्यज्ञायजीयमग्नेतवश्रवोवयइतिषट्स्तोत्रियातु

मा ३

रूपेयदीक्षां न भूयसीषु वेस्तुवीरं नाग्निं न स्ववृत्तिभिरिति वातीरनुरूपः संपन्नं महा
 वृतं संतिष्ठत इदं महर्गिणी मोयथा कालमवभृथं पुंस्वहरेयुः संहरेयुर्ब
 सीः ॥१३॥ नादीक्षि तो महावतं शंसे नानगै न परस्मै नासंवत्सर इत्येके कामपि जेवा
 नार्याय वा शंसे दास्य नो हे वास्यत ब्रह्म भवति होतृ शस्त्रं वृक्षं शायजसो मस्येत्येकपैषः
 स नारा शंसे च नारा शंसेषु वा होत्रकाणां मुखं शायजसो मानामिति तदिदं महर्गं न ते वा
 सिनेषु ब्रूयां नासंवत्सर वा सिनेनो एवा संवत्सर वा सिनेना ब्रह्म चारिणो नासंब्रह्म चारिणो
 नो एवा संब्रह्म चारिणो नानभिप्राप्त्यै देशं न भूयः सकृद्भूनादिर्गदनाद्वा दुष्येव एक
 एकस्मिन् ब्रूयादिति हस्माह जातृ कर्ण्यो न वत्से च न वृतीय इति न तिष्ठति स्तुते न ब्रजन्
 जतेन शयनेः शयनाय नो यथा सी न उपयासी नाया ध एवासी नो धवासी नाय नाव

तो३

ब्रह्मो न प्रतिसृज्यो नातिवीतो ना वं कृत्वो र्ध्वं नुरनपत्रितो धीयीत न मांसं मुक्ता न लोहितं दह्य
 न गता संना ब्रह्म मा कृम्य ना क्त्वा नाभ्यज्य नो न्मर्दं न कारयित्वा न नापितेन कारयित्वा न स्त्र
 यान वर्णके नानुलिप्य न स्वजमपि न हनस्त्रियमुपगम्य नो ह्निस्त्र्य नावलिस्त्र्य न दमेक
 स्मिन्नहनि समापयेदिति हस्माह जातृ कर्ण्यः समापयेदिति गालको यदन्यस्या कृत्वा शीति
 यः समापयेदेवेत्याग्निवेश्याय नोन्यमन्यस्मिन्देशे रामयमान इति यजेदमधीयीत न त
 त्रान्यदधीयीत यत्र त्वं न्यदधीयीत काममिदं तत्राधीयीत न दमनधीयन्स्त्रातको भवति य
 दय्यन्यद्दधीयां नैवेदमनधीयन्स्त्रातको भवति नास्मादधीतास्य माये दय्यन्यस्मा
 त्स्य माये नैवास्मात्स्य माये नो एवास्मात्स्य माये दस्माच्चेन्न प्रमायेदलमात्मन इति विद्याद
 त्सत्यं विद्या नैवेदिदं निदं विहासमुद्दिशेन्न सह भुंजीत न स धमादी स्यादथा तस्वाध्या

॥ ४७ ॥

अ० अ० सं० ३९५२४

३२

यद्यर्धव्याख्यास्याम उपपुराणेनापीतेवृक्षोदकेपूर्वाह्नेनसंभिनासुकायास्वपराह्णेनाध्युक्ते
मेघेपतौत्रिषेत्रिरात्रवैदिकेनाध्यायेनांतरियांनास्मिन्कथावदेतनास्यरात्रौचनकीर्त
यिषेत्तदितिवाएतस्यमहताभूतस्यनामभवतियोस्यैतदेवंनामवेदब्रह्मभवतिब्रह्मन
वति॥१४८॥तीयोऽध्यायः॥इतिपंचमारण्यकंसमाप्तं॥ श्रीरामजयरामजयजयराम॥अभि
देवेदुःसंवत्॥१७॥१६॥शके॥६७॥मितीज्येष्ठकृष्णशुभमवासरेतदिनेतिखितंजा
मुदग्निवत्सगोत्री०उपोसनोपाख्यप्रहरादभट्टस्यदत्तंसप्तशतविग्रामेश्रीरामार
पणमस्तुश्रीकृष्णार्पणमस्तुश्रीगोपाकृष्णश्रीगोविंदश्रीरामश्रीकृष्णश्रीवासुदेव

॥ ४७ ॥